

GŁOS NIŻSZYCH FUNKCJONARJUSZÓW i PRACOWNIKÓW PAŃSTWOWYCH

Redakcja i Administracja: Warszawa, Nowy-Świat 67. Tel. 149-16.

PRENUMERATA KWARTALNIE — 1 Zł. 50 gr.

KONTO CZEKOWE P. K. O., 67-19.

Cena N-ru 50 gr.

PROTOKÓŁ

Obrad IV Zjazdu Delegatów Związku Niższych Funkcjonarjuszów Państwowych w Rzeczypospolitej Polskiej odbytego w Poznaniu w dn. 15 i 16 sierpnia 1929 r.

IV Zjazd Delegatów Kół zgromadził w tym roku w Poznaniu bardzo wielką ilość delegatów, którzy już w przeddzień Zjazdu licznie zjechali do Poznania, aby przysłuchiwać się obradom plenarnego posiedzenia Zarządu Głównego, które odbyło się w dniu 14 sierpnia b. r.

W pierwszym dniu Zjazdu 15 sierpnia wczesnym rankiem zebrali się licznie delegaci oraz członkowie Koła Poznańskiego, aby w pochodzie udać się na nabożeństwo do kościoła, odprowadzone na intencję pomyślnych obrad Zjazdu.

Imponująco wyglądał pochód ze sztandarami związkowymi na czele, za którymi postępowali członkowie Zarządu Głównego i delegaci. Po nabożeństwie powrócono pochodem do sali obrad Zjazdu.

W czasie sprawdzania przez Komisję Mandatową pełnomocnictw delegatów, osobna delegacja udała się na grób powstańców Wielkopolskich, na którym złożono wieniec z napisem „Powstańcom Wielkopolskim — IV Zjazd Niższych Funkcjonarjuszów Państwowych Rzeczypospolitej Polskiej”.

W pięknie przystrojonej sali Uniwersytetu Poznańskiego, wypełnionej po brzegi uczestnikami Zjazdu, zaczęli się zbierać przedstawiciele władz. Przybyli między innymi: w imieniu Rządu wicewojewoda Gronziewicz, w imieniu Marszałka Piłsudskiego gen. Medwanowski, w imieniu m. Poznania wiceprezydent Kultycz, w imieniu D. O. K. Poznań mjr. Rataj, w imieniu prezesa Sądu Apelacyjnego p. Zajączkowski, w imieniu Kuratorium Okręgu Szkolnego Poznańskiego p. Ratyński, w imieniu Bezpartyjnego Bloku Współpracy z Rządem p. Dolanowski z Warszawy, w imieniu prezesa Klubu B.B. W. z R. poseł wiceprezydent m. st. Warszawy Błędowski, przedstawiciel Dyrekcji Lasów Państw. i przedstawiciel Wielkopolskiej Izby Skarbowej, oraz delegaci Związku Pracowników Poczty i Telegrafu i Związku Niższych Pracowników Poczty Telegrafu i Telefonów.

O oznaczonej godzinie otwiera IV Zjazd Delegatów prezes Zarządu Głównego kol. Wrzesiński, poświęcając na wstępie słowa wspomnienia zmarłym członkom Związku, których pamięć Zjazd uczcił przez powstanie, poczem nawiązując do miejsca, w którym odbywał się tegoroczny Zjazd mówca imieniem Zjazdu złożył hołd bohaterom Powstańcom Wielkopolskim. Przemówienia tego wysłuchali obecni stojąc, następnie prezes w serdecznych słowach powitał przedstawicieli Rządu zaznaczając, iż obecność ich na Zjeździe świadczy o tem, że czynniki rządowe doceniając znaczenie

pracy niższego funkcjonarjusza dla Państwa interesują się jego życiem co pozwala wierzyć, że słuszne postulaty, których wyrazem będą uchwały tego Zjazdu znajdują u Rządu należyte zrozumienie i ostateczne zrealizowanie. Witając licznie zebranych na sali delegatów podkreśla, iż obecność ich świadczy o tem jak wielką wagę niżsi funkcjonarjusze państwowi przywiązują do uchwał Zjazdu, a także świadczy o żywotności organizacji, która w przeciągu niedługiego stosunkowo czasu zdołała pod swym sztandarem zjednoczyć kilkudziesięciotysięczne rzesze pracowników państwowych wszystkich dykasterji do pracy dla ogólnego dobra a przede wszystkim pracy dla Państwa.

Witając delegatów bratnich organizacji zaznacza mówca, iż w pracy o poprawę bytu pracowników państwowych Związków Niższych Funkcjonarjuszów stać będzie zawsze w pierwszych szeregach. Zagajenie swe kończy prezes okrzykiem na cześć Prezydenta Rzeczypospolitej, który to okrzyk zebrani trzykrotnie powtórzyli. Okrzyk na cześć Marszałka Piłsudskiego został przyjęty burzliwymi oklaskami, które trwały przez dłuższą chwilę wśród okrzyków: niech żyje.

Po tej manifestacji uczuć dla najwyższych Dostojników Państwa, prezes Zarządu Głównego proponuje do prezydium Zjazdu kol.kol. Onyszkiewicza — Kraków, Welzandta — Poznań, Illeczkę — Lwów, Augustyniaka i Brzuskiego — Warszawa, sekretarze: Kaczyński i Urbański. Propozycja została przyjęta przez aklamacje.

Kol. Onyszkiewicz objąwszy przewodnictwo podaje do wiadomości Zjazdu sprawozdanie Komisji Mandatowej, wedle którego oprócz członków Zarządu Głównego i Głównej Komisji Rewizyjnej, którzy w myśl statutu posiadają prawo brania udziału w obradach Zjazdu, znajduje się na sali do chwili otwarcia Zjazdu 123 pełnomocnionych delegatów Kół.

Przed przystąpieniem do porządku dziennego przewodniczący proponuje wysłanie depeesz hołdowniczych następującej treści:

Prezydent Rzeczypospolitej — Warszawa Zamek.

IV Zjazd Związku Niższych Funkcjonarjuszów Państwowych Rzeczypospolitej Polskiej obradujący w Poznaniu, składa Ci, Najdostojniejszy Panie Prezydencie Rzeczypospolitej hołd zapewniając o swem przywiązaniu i oddaniu dla Państwa, którego Ty, Panie Prezydencie, jesteś Przewodnikiem i uosobieniem.

Nic nas nie zdoła sprowadzić z drogi wiernej i oddanej pracy dla Państwa. Żywimy nadzieję, że sprawy pracowników państwowych znajdują właściwe zrozumienie pod Twoim Najdostojniejszy Panie Prezydencie przewodem.

I Marszałek Polski Józef Piłsudski — Warszawa, Belweder.

IV Zjazd Niższych Funkcjonariuszów Państwowych Rzeczypospolitej Polskiej składa Ci, Panie Marszałku, wyrazy czci i gorącego przywiązania.

Niżsi pracownicy państwowi zdając sobie sprawę, że dobrze zorganizowany i sprawnie działający aparat administracji państwowej prowadzi do wzmocnienia życia gospodarczego i ugruntowania mocarstwowego stanowiska Państwa, którego Ty, Panie Marszałku, jesteś symbolem, pragną wyteżoną pracą na wszystkich polach administracji państwowej wznosić gmach potężnej Polski.

Prymas Polski Hlond — Poznań.

IV Zjazd Związku Niższych Funkcjonariuszów Państwowych Rzeczypospolitej Polskiej przesyła Ci, Dostojny Księżu Prymasie wyrazy głębokiej czci i przywiązania do Kościoła Katolickiego, prosząc o błogosławieństwo dla wielkiej pracy zawodowej.

Generał Sławoj - Składkowski — P. o. Prezesa Rady Ministrów Warszawa.

IV Zjazd Niższych Funkcjonariuszów Państwowych składa Ci, Panie Ministrze wyrazy czci. Niżsi pracownicy państwowi doceniając w pełni życzliwość Twą, Panie Ministrze, wyrażają pragnienie, aby najistotniejsze postulaty pracowników państwowych zostały załatwione przy udziale Twoim, Panie Ministrze, pod światłem kierownictwem Pana Prezesa Rady Ministrów.

Do Pana Ministra Sprawiedliwości — Warszawa.

IV Zjazd Niższych Funkcjonariuszów Państwowych Rzeczypospolitej Polskiej przesyła Ci, Panie Ministrze wyrazy czci i poważania. Niżsi funkcjonariusze zatrudnieni w resorcie Ministerstwa Sprawiedliwości, zorganizowani w Z. N. F. P. R. P. doceniając w pełni życzliwość Twą, Panie Ministrze, wyrażają pragnienie, aby najistotniejsze ich postulaty znalazły realizowanie przy udziale Twoim, Panie Ministrze.

Po jednomyślnej uchwale wysłania odczytanych depeš zabrał głos p. gen. Medwanowski przynosząc pozdrowienie i życzenia pomyślnych obrad i owocnej pracy dla dobra zrzeszonych od Marszałka Piłsudskiego (burzliwe okłaski w całej sali). P. wicewojewoda Gronziewicz złożył imieniem Rządu i p. ministra spraw wewnętrznych oraz w imieniu własnym życzenia pomyślnych obrad IV Zjazdowi Delegatów Związku N. F. P. R. P. Poseł wiceprezydent Błędowski witał Zjazd imieniem Bloku B. B. W. R. i pułkownika Sławka, zapewniając, że słuszne postulaty niższych funkcjonariuszów państwowych znajdują poparcie w Bloku, który należy doceniać znaczenie pracy każdej jednostki w społeczeństwie a w szczególności pracy pracowników państwowych, spełnianej z taką ofiarnością dla Państwa mimo trudnych warunków życiowych. Wiceprezydent m. Poznania witał Zjazd imieniem miasta i jego Prezydenta p. Ratajskiego życząc uczestnikom Zjazdu, aby obok najlepszych wyników swej pracy wywieźli z Poznania jak najlepsze wrażenie, jako z tego miasta, które w swych murach pragnie ich jak najgościnniej przyjąć.

Po skończonych przemówieniach sekretarz Związku odczytał depeš z życzeniami pomyślnych obrad dla IV Zjazdu Delegatów: od p. ministra Składkowskiego p. o. Prezesa Rady Ministrów, p. ministra Składkowskiego drugą depeš z życzeniami w imieniu swoim, p. ministra Sieczkowskiego w imieniu ministra sprawiedliwości, p. Ministra handlu i przemysłu, p. ministra rolnictwa, p. ministra poczty i telegrafu, p. wiceministra Radwana. Dalej depeš i pisma od Związku Maszynistów Kolejowych, Zarządu Głównego Niższych Pracowników Poczty Telegrafu i Telefonów, Stowarzyszenia Urzędników Państwowych, Związku Urzędników Kolejowych, Związku Pracowników Administracji Wojskowej, Zarządu Główn. Związku Służby Domowej oraz życzenia od Kół: Katowice, Zamość, Chrzanów, Głębokie (ziemia wileńska), Rawicz, Łuków i t. d.

Kol. wiceprezes Brzuski odczytał regulamin obrad Zjazdu, prosząc o przyjęcie go bez zmiany. Regulamin przyjęto, poczem przystąpiono do obrad wedle porządku dziennego.

Kol. Mozgała w sprawozdaniu swoim podaje do wiadomości zebranych, iż w kadencji ubiegłej Zarządu Głównego odbyło się dwa posiedzenia plenarne Zarządu Głównego w pełnym komplecie, 24 posiedzenia zwyczajne Wydziału Wykonawczego, i 7 posiedzeń nadzwyczajnych Wydziału Wykonawczego. Za czas ten liczba członków wzrosła tak, że w roku 1928 przed Zjazdem, gdy było 6702 członków, obecnie jest 8777. Pism w ciągu roku wpłynęło 1885, z tego odpowiedzi udzielono na 1565 pism. Na resztę ze względu na treść, odpowiedzi udzielić można było, dopiero po merytorycznym ich załatwieniu. W przemówieniu swoim kol. Mozgała stwierdza, że pierwszą zasadniczą kwestją prac Zarządu Głównego było staranie u Rządu o zmianę plac; w pierwszym rzędzie przez skasowanie grupy XVI i XV jako nieodpowiadającej minimum egzystencji. W sprawie tej oprócz kilkakrotnych konferencji u resortowych pp. ministrów i audjencji u prezesa Rady Ministrów był złożony memoriał z zasadniczymi postulatami w tej mierze u p. Premiera. Pan Premier w oświadczeniu na postulaty Związku potwierdził, że obecny stan plac jest nienormalny, jednak ze względu na obowiązujące ustawodawstwo Rząd nie może przeprowadzić zasadniczej redukcji plac.

Zarząd Główny Związku wysunął postulaty dążące do ustalenia plac zgodnych z wymogami życia, które p. premier przy zmianie ustawy uposażeniowej obiecał wziąć pod uwagę. Również ze względu na krytyczny stan materialny pracowników państwowych p. premier przyrzekł jeszcze przed końcem bieżącego roku kalendarzowego wypłacić pracownikom państwowym zaległy dodatek mieszkaniowy.

Od początku kadencji swej Zarząd Główny rozumiejąc, iż art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej utrzymuje nienormalny stan w stosunkach prawnych pracowników państwowych, dążył do jego zniesienia i starał się o ustabilizowanie szerokich rzesz N. F. P. Na audjencjach w Prezydium Rady Ministrów otrzymywał zapewnienie, że na następny okres budżetowy art. 116 nie będzie nadal utrzymany; mimo to, na 12 dni przed 1-ym kwietnia Rząd wniósł do Sejmu projekt o utrzymanie w mocy art. 116 do 30 czerwca 1929 r. Zarząd Główny Związku N. F. P. R. P. wspólnie z innymi Zarządami Związków pracowników państwowych, wystąpił solidarnie z protestem do Rządu i Sejmu, skutkiem czego Sejm w głosowaniu proponowane przedłużenie art. 116 odrzucił, a tem samem art. 116 przestał obowiązywać od dnia 1 kwietnia 1929 r. i pracownicy, którzy liczbą przesłużonych lat nabyli prawa emerytalne stali się pracownikami ustabilizowanymi.

W sprawie przywrócenia etatów Zarząd Główny wystąpił do Rządu i starania Związku odniosły taki skutek, że w ostatnich miesiącach w szeregu Ministerstw etaty zostały przywrócone, w przeważnej części tych pracowników, którzy etaty już dawniej posiadali i ze względów oszczędnościowych zostali przeniesieni na kontraktowych. Ministerstwo Skarbu o taką liczbę powiększyło etaty N. F. P., że otrzymali je nawet pracownicy kontraktowi. to samo w resorcie Ministerstwa Sprawiedliwości.

W sprawie umundurowania starania Związku szły w tym kierunku, aby władze przełożone wydawały umundurowania w określonych terminach bez potrzeby specjalnych interwencji w tej mierze. W Prezydium Rady Ministrów, gdzie Związek przedewszystkiem starał się o wydanie specjalnego zarządzenia w tej sprawie, tłumaczono, iż sprawa ta dotychczas nie jest rozstrzygnięta, gdyż art. 19 ustawy uposażeniowej nie mówi wyraźnie jakiej kategorii pracowników państwowych umundurowania służbowe się należą, starania więc Związku szły w tym kierunku, aby wyodrębnić fundusze przeznaczone na ten cel z wydatków różnych przez umieszczenie w budżecie każdego resortu specjalnych sum na umundurowanie aby poszczególne urzędy nie uzależniały wydawania mundurów służbowych od pozostałości w wydatkach różnych, lecz żeby wiedziały, że ubrania te N. F. P. prawnie się należą, czego najlepszym dowodem mogą być sumy wstawione do budżetu. Staranie Związku zostało uwiecznione pomyślnym skutkiem, w budżecie na rok 1929/30 sumy przeznaczone na umundurowanie są wydzielone z pośród innych wydatków.

W sprawie stosunków panujących w więziennictwie dzięki wystąpieniu Związku i solidarnemu poparciu tego wystąpienia przez dozorców więziennych, Związek N. F. P. R. P. zdobył sobie prawo występowania w obronie tych pracowników. Na konferencji u p. Dyrektora Departamentu Karnego i audjencji u p. ministra Cara staraliśmy się o uzyskanie zmian w stosunkach pracy i płacy pracowników więziennych.

W sprawie praw pracowników wojskowych cywilnych Związkowi udało się przekonać Ministerstwo Spraw Wojskowych, że liczna rzesza tych pracowników obecnie nie objęta żadnymi przepisami prawnymi, któreby gwarantowały pełnię praw socjalnych, nie może być traktowana dłużej po macoszemu, Ministerstwo przyrzekło, że prawa pracowników tych

będą poddane rewizji i nie będą gorsze od praw innych działów administracji państwowej.

Dotychczas panujące stosunki w szpitalnictwie nie mogły stworzyć warunków pracy, któreby się dały porównać z prawami pracowników innych działów administracji państwowej ze względu na to, że administrację szpitali sprawują samorządy, a zarządzenia dotyczące prawnych i materialnych stosunków niższych pracowników szpitalnych wydawane przez władze centralne są sabotowane, a często i w przeważnej większości wypadków interpretowane na niekorzyść tych pracowników przez dyrekcje, które faktyczny zarząd nad szpitalami sprawują. Żądania Związku szły w tym kierunku, ażeby administracja nad szpitalami państwowymi była zespolona w jednym dziale administracji państwowej przez co łatwiej da się uzdrowić stosunki, jakie dotychczas w tych szpitalach panują.

W dalszym ciągu swego przemówienia Generalny Sekretarz, kol. Mozgała, podaje do wiadomości, iż w szeregu spraw poszczególnych dekanatów Zarząd Główny interwenjował w poszczególnych Ministerstwach przez wysyłanie delegacji w sprawach dotyczących N. F. P. Ostatnio dzięki staraniom otrzymaliśmy audjencję u p. ministra Sprawiedliwości Cara, na której wraz z delegacją zamiejscową mieliśmy możliwość przedstawienia całokształtu żądań Związku, dotyczących tego działu administracji państwowej. Przez uzyskanie tej audjencji, Związek uzyskał podstawę prawną do żądania, aby sprawy dotyczące N. F. P. i w innych działach administracji państwowej regulowane były w ten sposób, by postulaty Związku brałyby również pod uwagę.

W zakończeniu przemówienia apeluje, aby prezesi Kół Okręgowych i miejscowych nie przysyłali spraw z żądaniem interwenjowania u władz centralnych bez uprzedniego zbadania czy dane sprawy u władz miejscowych nie mogą być załatwione.

Następnie podaje przyczynę zwołania Zjazdu w Poznaniu, na którą złożyło się i to, iż Związek dzięki nieznacznemu podwyższeniu kosztów urządzenia Zjazdu da możliwość szerokiemu ogółowi delegatów poznać dorobek 10-letni Państwa Polskiego przez zwiedzenie Powszechnej Wystawy Krajowej i tem samem poprzez dążenia Rządu, idące w tym kierunku.

Po przemówieniu kol. Mozgaly Zjazd powitał życząc po myślnych obrad p. Raabe, prezes C. K. P.

Punkt 6. Kol. Czachorowski odczytuje sprawozdanie Komisji Rewizyjnej, z którego wynika, iż ogólny przychód za czas od 1.VIII. 1928 r. do 31.VII. 1929 r. wyniósł zł. 64.587.32, rozchód zł. 56.681.09, saldo na dzień 31.VII. zł. 7.906.23. Majątek Związku wynosił zł. 14.096.48. Szczegółowe uwidocznienie poszczególnych pozycji zawarte jest w bilansie Związku, który obecni na sali delegaci otrzymali. Stawia wniosek o udzielenie absolutorjum Zarządowi Głównemu.

Punkt 7. Do Komisji Matki zostali wybrani następujący koledzy: Łabuzek, Wesołowski — Lwów, Piński, Nowicki, Zimmer, Lisicki, Hull, Weleziński, Mroczkowski, Mucha, Chylarecki.

Do komisji Postulatowej wybrano kolegów: Witka i Michałkowskiego, do Komisji Statutowo-Organizacyjnej kol. Brzuskiego i Wołjękę, do Komisji Finansowo-Budżetowej kol. Czachorowskiego i Rybickiego. Do Komisji Mandatowej kol. Baranowskiego, Brzuskiego, Niesiołowskiego i Kucia.

Przewodniczący kol. Onyszkiewicz zarządza przerwę obiadową.

Po przerwie godz. 4 m. 50.

Przewodniczący kol. Onyszkiewicz otwiera dalsze obrady, udziela głosu kol. Brzuskiemu, który zdaje sprawozdanie Komisji Mandatowej, z którego wynika, iż uprawnionych do głosowania członków Zarządu Głównego, członków Komisji Rewizyjnej Zarządu Głównego i Delegatów Kół jest 123.

Punkt 8. W dyskusji nad sprawozdaniem Zarządu Głównego i Komisji Rewizyjnej głos zabierają koledzy: Olszański, poruszając sprawy szkolnictwa; Błoński — sprawy N. F. P. pracujących w sądownictwie; Myszkowski — aby wkładki członków pracujących na terenie gdzie istnieje Okręg przekazywane były Zarządowi Głównemu przez Zarządy Okręgowe; Welzandt — prosząc o wyjaśnienie, jakie wydatki składają się na pozycję bilansową „Różne”; Kuliszkiwicz — omawiając panujące stosunki w szpitalnictwie prosi Zarząd Związku o energiczne zajęcie się, aby dotychczas wielce krzywdzące ogół N. F. P. pracujących w szpitalach zarządzenia administracji tych szpitali w przyszłości nie miały miejsca.

Kol. Marks prosi, aby w gazecie związkowej na przyszłość były poruszane także sprawy dotyczące N. F. P. pracujących przy urządach wojewódzkich i starościńskich.

Kol. Michałkowski domaga się, aby na posiedzeniu Wydziału Wykonawczego byli dopuszczeni z prawem głosu i głosowania w sprawach zawodowych przewodniczący Sekcji i w sprawach dotyczących Koła Warszawskiego, a z głosem doradczym w sprawach ogólnych Związku i prowincjonalnych.

Kol. Brzeziński w sprawie ograniczenia godzin pracy i pomocy lekarskiej.

Kol. Rybicki mówi o sprawach pracowników kontraktowych, którzy pracując od 10 lat aż dotychczas nie są etatowymi. W sprawie sprzątania biur przez woźnych oraz sprawie ubezpieczenia N. F. P. kontraktowych na wypadek bezrobocia. Prosi Zarząd Główny, aby w przyszłości delegaci objeżdżając Koła nie omijali także Grudziądza.

Kol. Rogalski w przemówieniu swoim stawia wniosek o udzielenie absolutorjum Zarządowi Głównemu i zamknięcie dyskusji.

Kol. Bałazy w sprawie etatów szkolnictwa, które w razie śmierci pracownika etatowego nie są obsadzone przez innych pracowników, lecz zostają skreślone.

Kol. Wołjęka prosi Zarząd, aby w przyszłości przestrzegał terminów regularnego wydawania gazety związkowej, gdyż to wielce ułatwia pracę organizacyjną Kołom prowincjonalnym.

Kol. Demianiuk omawia prawne i materialne stosunki, panujące na Kresach, prosi Zarząd o energiczniejsze zajęcie się zorganizowaniem miast na terenie województwa Białostockiego i innych, w miejscowościach, gdzie dotychczas Koła Związku nie istnieją.

Kol. Miklejewski porusza sprawę zwolnienia kol. Ceglewskiego i przeniesienia na emeryturę kol. Muchy i prosi Zarząd Główny o energiczne zajęcie się sprawą tych kolegów, aby w pracach swoich nie zostali pokrzywdzeni.

Po wyjaśnieniach kol. Czachorowskiego dotyczących wydatków różnych i odpowiedzi kol. Mozgaly, przewodniczący kol. Onyszkiewicz podaje wniosek kol. Rogalskiego o udzielenie absolutorjum dla Zarządu Głównego pod głosowanie, który jednocześnie zostaje przyjęty. Ze względu na spóźnioną porę sprawozdanie Komisji Matki i wybór Zarządu Głównego odkłada się do dnia następnego zamykając tem samem obrady dnia dzisiejszego. Po zakończeniu plenarnych obrad, pracowały Komisje: Postulatowa, Finansowo-Budżetowa i Statutowo-Organizacyjna. Prace Komisji trwały do późnej nocy.

II dzień obrad, dn. 16 sierpnia 1929 r. godz. 10 m. 15.

Przewodniczący kol. Onyszkiewicz przed obradami prosi zebranych delegatów aby zeszli przed Uniwersytet wraz ze sztandarami dla dokonania zdjęcia fotograficznego.

Po otwarciu obrad przewodniczący poddaje pod głosowanie wnioski kol. Mozgaly, aby sprawozdanie Komisji Matki i wybory do Zarządu Głównego odłożyć na koniec Zjazdu. Wniosek przyjęto. Następnie udziela głosu kol. Czachorowskiemu, który zdaje sprawozdanie Komisji Finansowo-Budżetowej i odczytuje następujące wnioski:

1) Zjazd uchwala utrzymać wkładki na Zjazd z tem, że Koła będą je inkasować i zatrzymują u siebie na pokrycie kosztów wysłania delegatów na Zjazd,

2) Zjazd uchwala następujący podział pośmiertnego:
a) członkowie należący rok do Związku otrzymują zł. 100,
b) członkowie należący dwa lata do Związku otrzymują zł. 200,
c) członkowie należący trzy lata do Związku otrzymują zł. 300,
z tem, że członkowie którzy prawa Związku już nabyli zmianom nie podlegają.

3) Zjazd uchwala odpłaty ślubne skasować.

4) Wkładkę emerytów i żon członków podnieść do jednego złotego z tem, że ona w całości wpływa do Zarządu Głównego.

5) Zjazd uchwala wpisowe od nowowstępujących członków brać w/g następującego podziału:

a) członkowie mający lat od 20—30 płacą zł. 3.—
b) „ „ „ „ 30—40 „ „ 5.—
c) „ „ „ „ 40—50 „ „ 10.—

Następnie odczytuje proponowany budżet, który w dochodach zamykał się sumą zł. 78.000.

Wydatki Związku proponuje następująco określić:
Wydatki organizacyjne podwyższyć o 100% w stosunku do roku 1928/29,

wydatki kancelaryjne podwyższyć do sumy zł. 4.500,
honorarja podwyższyć w ramach budżetu na plenarnem posiedzeniu Zarządu Głównego,
wydawnictwo gazety związkowej podwyższyć do sumy zł. 10.000,

na uzupełnienie inwentarza przeznaczyć sumę zł. 1.000,
na obronę prawną zł. 3.000,
koszty Zjazdu zostawić jak poprzednio,
odpłaty pośmiertne pozostawić bez zmian,
fundusz dyspozycyjny zł. 500.

Przewodniczący kol. Onyszkiewicz otwiera dyskusję nad wnioskami Komisji Finansowo-Budżetowej. Kol. Rogalski stawia wniosek, aby przemówienia ograniczyć do 5 minut. Kol. Brzuski proponuje, aby wpisowe dla członków do 35 lat wynosiło zł. 3, od 35 — 50 zł. 5. Odpłaty ślubne aby były wypłacane po 3 la-

tach należenia do Związku i obronę prawną aby podnieść do sumy zł. 3.600. Kol. Welzandt przemawia za pozostawieniem funduszu zjazdowego Kołom na pokrycie ich delegatów na Zjazd uzupełnia wniosek Komisji aby po 4 latach należenia do Związku wypłacać sumę zł. 400 odprawy pośmiertnej. Jest za skreśleniem zapomóg i proponuje aby Kołom na cele organizacyjne zostawić o gr. 10 więcej składki od każdego członka, niż mają dotychczas. Kol. Nowicki przemawia za zostawieniem dotychczas obowiązujących wkładek dla emerytów i żon członków, zapomogi, proponuje pozostawić; jednakowoż jest za tem, aby wypłacać je tylko w wyjątkowych wypadkach należycie uzasadnionych i budżet aby uchwalić w całości w myśl przedłożenia Komisji, a rozdzielenie go na poszczególne działy pozostawić Zarz. Gł. Kol. Olszański proponuje odprawy pośmiertne żon pozostawić bez zmian, emerytom pobierającym 100%-wą pensję podwyższony do 1 złotego, fundusz zapomogowy pozostawić. Kol. Grzegorzczak przemawia za pozostawieniem funduszu zapomogowego i zgadza się na wkładki dla emerytów i żon w/g przedłożenia Komisji. Kol. Miklejewski przemawia za pozostawieniem wpisowego bez zmian i proponuje aby honorarjum kolegom, którzy pracować będą w Prezydium Zarządu Głównego, rozdzielone było przez Zjazd Delegatów. Kol. Komin przemawia za pozostawieniem wkładek zjazdowych Kołom, skreśleniem odpraw ślubnych i zapomóg i podwyższeniem na obronę prawną proponowanej kwoty do sumy zł. 3.600. Kol. Demianiuk ze względu na to, że województwo Białostockie jest prawie zupełnie niezorganizowane, proponuje wpisowe i wkładki zostawić bez zmian. Kol. Wardyński wkładki żon i emerytów podnieść do jednego złotego, fundusz zapomogowy skreślić, a natomiast stworzyć przy Zarządzie Głównym kasę samopomocy dla członków Związku. Wpisowe uchwalić w/g podziału proponowanego przez Komisję, odprawy ślubne wypłacać po 3 latach należenia do Związku. Kol. Werner proponuje odprawy poślubne wypłacać po 3 latach, stworzyć rezerwę 10.000 złotych na fundusz odpraw pośmiertnych. Kol. Podoba popiera wnioski kol. Nowickiego. Kol. Szafranski proponuje założenia przy Kołach Związku kas pośmiertnych i zapomogowych, któreby wypłacały odprawy pośmiertne swoim członkom niezależnie od odpraw, wypłacanych przez Zarząd Główny. Kol. Hałabus proponuje, aby Zjazd włożył obowiązek na członków, by ci przymusowo przed końcem miesiąca mają wpłacić do Zarządów Kół zł. 1 na fundusz zjazdowy, emerytom podwyższyć wkładkę do zł. 1, wpisowe pozostawić bez zmiany, zapomogi znieść, Kołom podwyższyć wkładkę na cele organizacyjne do 35 gr. od członka, obronę prawną podwyższyć do zł. 3.600. Kol. Łabuzek proponuje, aby w mocy utrzymać uchwalone wnioski Komisji Finansowo-Budżetowej z III Zjazdu Delegatów.

Kol. Czachorowski po zamknięciu dyskusji prosi o złożenie piśmiennych wniosków, kol. Wrzesiński proponuje budżet przekazać plenarnemu posiedzeniu Zarządu Głównego. Fundusz na obronę prawną podwyższyć do zł. 4.000 i proponuje aby członek przechodzący z innego Związku miał prawo do otrzymania odprawy pośmiertnej po wpłaceniu 6-miesięcznych wkładek do Związku. Na wniosek kol. Bussa przewodniczący kol. Onyszkiewicz zamyka dyskusję nad wnioskami Komisji Finansowo-Organizacyjnej i proponuje, aby kol. Czachorowski uzgodnił pierwotny projekt wniosku z poprawkami, które w toku dyskusji wpłynęły i po uzgodnieniu poddał je pod głosowanie. (Wniosek przyjęto).

Następnie udziela głosu kol. Brzuskiemu, który zdaje sprawozdanie odczytując wnioski Komisji Statutowo-Organizacyjnej i prosi aby każdy odczytany wniosek zebrani przegłosowywali lub też odrzucali, co znacznie ułatwi pracę Zjazdu.

1) Zjazd uchwała polecić Zarządowi Głównemu zorganizowanie Kół Związku w miejscowościach, gdzie dotychczas Koła nie istnieją. (Wniosek przyjęto).

2) Zjazd uchwała: wydanie regulaminów czynności Komisji Rewizyjnej i Sądu Koleżeńkiego. (Wniosek przyjęto).

3) Pozostawić wolną rękę Zarządowi Głównemu do dalszej pracy w tonie C. K. P. (Wniosek przyjęto).

4) Urzeczywistnić § 7 Statutu Związku z wyjątkiem punktu 1. (Wniosek przyjęto).

5) Nowowpisujących się członków przyjmować tylko do lat 50-tych. (Wniosek przyjęto).

6) Aby na terenie, gdzie istnieją Koła Okręgowe nie stwarzać Kół miejscowych Związku, a w miejsce ich potworzyć Sekcje, składające się z pracowników jednych działów administracji państwowej i przewodniczącym tych Sekcji dać prawo brania udziału w posiedzeniach Zarządów tych Kół. (Wniosek przyjęto).

7) Przy przyjęciu funkcjonariuszów biura Związku pierwszeństwo mieli członkowie Związku o ile posiadają wymagane kwalifikacje. (Wniosek przyjęto).

8) Zamknięcie ksiąg kasowych i złożenie bilansu odbywa się co roku z końcem roku kalendarzowego. (Wniosek przyjęto).

9) Wobec tego, że zmianą nazwy statutu Związku mogłaby natrafić na duże trudności, Zjazd uchwała, aby w poczet członków Związku przyjmować i tych pracowników samorządowych, którzy choć pracują w urzędach samorządowych, jednak uposażenie pobierają ze Skarbu Państwa. (Wniosek przyjęto).

10) Do § 11 Statutu Zjazd uchwała, że członkowie Związku będący niższymi funkcjonariuszami państwowymi, którzy w czasie należenia do Związku zostali przez Urzędy, w których pracują mianowani urzędnikami nie tracą praw członkowskich Związku i mogą być wybierani członkami zarówno Zarządów Kół, jak i Zarządu Głównego. (Wniosek przyjęto).

11) Zjazd uchwała wybór Prezesa Związku, odbywa się co lat 2 i kadencja jego trwa też lat dwa. Zjazd Delegatów odbywa się co rok. (Wniosek przyjęto).

Kol. Werner stawia wniosek, aby Prezes Związku był urlopowany bez względu na to, czy uzyska urlop płatny, czy też będzie opłacany z funduszu Związku i aby pracował w Związku przez dzień cały. (Wniosek przyjęto).

Kol. Wrzesiński stawia wniosek, aby prezes był wybierany co lat 3 z tem, że plenarne posiedzenie w razie niepełnienia obowiązków z jakiegokolwiek względu ma prawo powołać zastępców, którzy będą pełnić jego funkcje, proponuje aby Zjazd Delegatów zwoływany był co 3 lata, natomiast aby każdego roku w pierwszym kwartale kalendarzowym odbywały się plenarne posiedzenia Zarządu Głównego. (Wniosek upadł).

Kol. Grzegorzczak proponuje, aby Związek starał się u Rządu o wyrobienie płatnego urlopu dla prezesa Związku i aby na to stanowisko mogli być wybierani nie tylko koledzy, będący w czynnej służbie, ale również i emeryci.

Kol. Bałazy zwraca się z apelem do Zarządu Głównego, aby w razie gdy prezes zostanie wybranym z prowincji po powrocie na swoje dawne miejsce pracy nie był przez władze translokowany do innych miejsc, gdzie są gorsze warunki życiowe.

Zjazd upoważnia Wydział Wykonawczy do wykluczenia członków z Organizacji w razie udowodnienia im szkodliwego i celowego dążenia do rozbięcia Związku i niehonorowego postępowania w stosunku do współkolegów.

Zjazd uchwała fundusze Komitetu Uzdrawiskowego przełać na fundusz budowy domu Związku N. F. P. w Warszawie i poleca Wydziałowi Wykonawczemu przedstawienie konkretnych wniosków w tej sprawie przyszłemu Zjazdowi Delegatów.

Zjazd uchwała zwolnić członków pełniących obowiązki służbę wojskową od płacenia wkładek.

Wniosek kol. Wierzbicki o wyasygnowanie zł. 1.000 na zorganizowanie gajowych lasów państwowych nie został przyjęty, jednakowoż Zjazd uchwała aby Zarząd Główny specjalnie zajął się zorganizowaniem tych gajowych, którzy dotychczas do Związku N. F. P. nie należą.

Kol. Łabuzek stawia wniosek o przerwaniu dyskusji wobec czego przewodniczący Zjazdu kol. Onyszkiewicz dalsze obrady Zjazdu odracza do godz. 15 m. 30.

Po przerwie godz. 15 m. 45.

Przewodniczący kol. Onyszkiewicz otwiera dalsze obrady i udziela głosu kol. Czachorowskiemu, który odczytuje następujące wnioski Komisji Finansowo - Budżetowej, uzgodnione z wnioskami wyłonionymi w dyskusji i prosi o kolejne ich głosowanie, względnie odrzucanie. Wnioski te brzmią:

1) Zjazd uchwała: Związek wypłaca odprawę pośmiertną za członków po roku należenia do Związku w sumie zł. 100, po 2 latach — 200 zł., po 3 latach 300 zł. (Wniosek przyjęto).

2) Związek wypłaca odprawę poślubną członkiniom nowowstępującym po 3 latach należenia do Związku. (Wniosek przyjęto).

3) Wkładkę członkowską emerytów pobierających 100%-we uposażenie emerytalne podnosi do zł. 1 miesięcznie z tem, że w całości ona wpływa do Zarządu Głównego. (Wniosek przyjęto).

4) Wkładkę żon członków ustala na 50 gr. miesięcznie, z tem, że nowowstępujące członkinie prawo do odprawy pośmiertnej nabywają po 3 latach należenia do Związku. (Wniosek przyjęto).

5) Wpisowe ustala się następująco: Członkowie nowowpisujący się mający mniej niż 35 lat płacą zł. 3.

Członkowie nowowpisujący się mający lat od 35 — 50 płacą zł. 5. (Wniosek przyjęto).

6) Związek wypłaca zapomogi jedynie w udowodnionych wypadkach jawnego nieszczęścia oraz zredukowanym N. F. P., członkom Związku pozostającym bez środków do życia — Zjazd nie kładzie jednak obowiązku na Zarząd Główny ażeby członkowie pozostający bez pracy mieli prawo do korzystania z zapomóg, ustala jedynie tą uchwałą porządek, w ja-

kim zapomogi w miarę posiadanych funduszków mają być wypłacone. (Wniosek przyjęto).

7) Ustalenie budżetu powierza nowowybranemu Zarządowi Głównemu. (Wniosek przyjęto).

Przewodniczący kol. Onyszkiewicz udziela głosu kol. Witkowi imieniem Komisji Postulatowej, który po odczytaniu następującej rezolucji czytanie dalszych postulatów, dotyczących poszczególnej służby państwowej powierza kol. Myszkowskiemu. Odczytane rezolucje po przemówieniu kol. Mozgala przyjęto jednogłośnie.

Przewodniczący kol. Onyszkiewicz udziela głosu kol. Łabuzkowi, który jako przewodniczący Komisji Matki odczytuje następujące sprawozdanie tejże Komisji:

Jako kandydatów na prezesa Związku Komisja proponuje: kol. Czachorowskiego, za którym opowiedziało się 8 członków Komisji i kol. Pawelca, który otrzymał 3 głosy. Na wiceprezesów: kol. Grzegorzycy — 10 głosów, kol. Pawelca — 9 głosów. Do Zarządu Głównego Komisja proponuje kolegów: z Warszawy: Wardyńskiego, Wrzesińskiego, Welezińskiego, Ślusarczyka. Klisia, Jankowskiego, Mozgala, Michałkowskiego, Kaczyńskiego i Cwajdę.

Z prowincji: Zimmera — Tarnopol, Nowickiego — Wilno, Łabuzka — Kraków, Onyszkiewicza — Kraków, Witka — Kraków, Pińskiego — Poznań, Terleckiego — Stanisławów, Chylareckiego — Toruń, Wesolowskiego Józefa — Lwów, Muchę — Tarnów, Grządziela — Sosnowiec, Bednarza — Winniki, Welzandta — Poznań.

Na zastępców do Zarządu Głównego Komisja proponuje: kolegów: Wenera, Urbańskiego, Świtocza, Nowaka.

Na członków Komisji Rewizyjnej Zarządu Głównego kolegów: Kuliskiewicza — Kulparków, Wołkę — Wilno, Urbańskiego — Warszawa, Augustyniaka — Warszawa, Niesiołowskiego — Kraków, Wesolowskiego Stanisława — Poznań, Hulla — Biała Bielsko.

Na zastępców Komisji Rewizyjnej Zarządu Głównego kolegów: Olszańskiego — Kraków, Miklejewskiego — Poznań, Mroczkowskiego — Modlin.

Do Sądu Honorowego Komisja proponuje kolegów: Chylińskiego, Wójcika, Grodzkiego, Różańskiego, Bzulę, Poterałskiego i Szerle (z Warszawy).

Na zastępców: kol. Szczęsnego, Keslera i Błońskiego z Warszawy.

W dyskusji nad sprawozdaniem Komisji Matki kol. Lisicki utrzymuje, że przewodniczący Komisji tendencyjnie popierał kandydatę kol. Czachorowskiego.

Kol. Łabuzek oświadcza, że zarzutem tym nie czuje się dotkniętym, bo jest on nieprawdziwy, a ci koledzy, którzy byli obecni na Komisji najlepiej mogą prawdziwość osądzić.

Kol. Zimmer uważa, że prezesem powinien być ten z kolegów, kto będzie mógł zgodnie pracować z kol. Mozgala i dlatego ponieważ wie, że z pośród 2-ch kandydatów kol. Mozgala opowiedział się za kol. Czachorowskim, kandydaturę tę popierał na Komisji Matce i będzie ją także popierał w wyborach na plenum Zjazdu. Kol. Michałowski oświadcza, że delegaci warszawscy jednogłośnie głosować będą za kandydaturą kol. Pawelca. Kol. Wrzesiński proponuje na prezesa kandydatę kol. Mozgala lecz w razie gdyby kandydatura ta przeszła, zastrzega sobie krytykować jego pracę w przyszłym Zjeździe Delegatów. Kandydatę kol. Mozgala sala przyjęła oklaskami. Kol. Zimmer uważa kandydatę kol. Mozgala za bardzo szczęśliwą dla Związku.

Kol. Brzuski uzupełnia wniosek kol. Wenera przyjęty w głosowaniu, który obecnie brzmi następująco: „Prezesem Związku N. F. P. R. P. może być na mocy art. 11 i 12 Statutu Związku każdy czynny członek Związku, bez względu czy w chwili wyboru go na prezesa pozostaje w czynnej służbie państwowej”.

Przewodniczący kol. Onyszkiewicz poddaje kandydatę kol. Mozgala na prezesa Związku pod głosowanie, którą obecni jednogłośnie przez akklamację przyjęli.

Następnie zapytuje, czy kol. Mozgala mandat przyjmując, a po otrzymaniu odpowiedzi twierdzącej, oddaje przewodnictwo dalszym obradom w jego ręce.

Kol. Mozgala dziękuje za zaufanie, jakim go Zjazd obdarzył, oddając zaszczytne przewodnictwo Związku w jego ręce i oświadcza, że za punkt honoru bierze sobie, aby praca Związku nad poprawą bytu niższych funkcj. państw. szła w kierunku rozumnej współpracy z Rządem, celem osiągnięcia jaknajwiększej poprawy bytu i unormowania prawnych stosunków służbowych, poczem zarządza 10-minutową przerwę i prosi członków Komisji Matki i delegatów warszawskich, aby zechcieli zebrać się w osobnej sali w celu uzgodnienia składu Zarządu Głównego Związku.

Po przerwie proponowany skład Zarządu Głównego daje pod głosowanie, który przyjęto jednogłośnie. Skład Zarządu Głównego na rok 1929/30 przedstawia się jak następuje:

Prezes: kol. Karol Mozgala, Vice-prezesa: kol. kol. Pawelec Antoni i Michałkowski Ignacy (Warszawa), sekretarze: kol. Darjusz Kaczyński i Eugenjusz Urbański (Warszawa), skarbnik kol. Stefan Kliś (Warszawa), zastępca kol. Jankowski Józef (Warszawa).

Członkowie Zarządu Głównego: koledzy Wrzesiński Ignacy, Weleziński, Ślusarczyk Jan, Grzegorzycy Piotr, Cwajda, Kuć Władysław — z Warszawy. Zimer Antoni — Tarnopol, Nowicki Kazimierz — Wilno, Łabuzek Klemens — Kraków, Onyszkiewicz Cyryl — Kraków, Boch Andrzej — Grudziądz, Welzandt Kazimierz — Poznań, Kubiński Franciszek — Bydgoszcz, Ileczo Tomasz — Lwów, Grządziel Piotr — Sosnowiec, Partykowa Rozalja — Winniki, Brzeziński Maksymilian — Łódź, Witek Jan — Kraków.

Zastępcy członków Zarządu Głównego: koledzy Szerle, Baltaziuk Tomasz, Świetlicki Piotr — z Warszawy, Sarnat — Tworki, Komisiak Grzegorz — Lwów, Goździewski Mateusz — Koronowo, Piński Maksymilian — Poznań, Stańczewski Władysław — Stanisławów.

Członkowie Komisji Rewizyjnej: koledzy Czachorowski Piotr, Lisicki Julian, Browarczyk (Warszawa), Niesiołowski Jan — Kraków, Kuliskiewicz Wincenty — Kulparków, Wołeko Ludwik — Wilno, Hull Michał — Biała—Bielsko.

Zastępcy członków Komisji Rewizyjnej: kol. Różański — Warszawa, Mroczkowski Kazimierz — Modlin, Wesolowski Stanisław — Poznań, Łazarski Władysław — Tczew.

Członkowie Sądu Honorowego: koledzy Chyliński, Wójcik Józef, Grądzki, Błoński Józef, Bzula, Poterałski Piotr, Wardyński Antoni (z Warszawy).

Zastępcy członków Sądu Honorowego: koledzy Szczęsny, Kesler, Augustyniak Jan (z Warszawy).

Następnie udziela głosu p. prezesowi Raabemu, który w przemówieniu swem wzywa zebranych, aby na miejscowych terenach, gdzie pracują, solidarnie współdziałali wraz z innymi organizacjami pracowników państwowych.

Kol. Welzandt imieniem Koła Okręgowego w Poznaniu dziękuje Zarządowi Głównemu i kolegom delegatom za przybycie na Zjazd do Poznania, przemówienie swoje kończy okrzykiem „Cześć Ojczyźnie!”

Następnie przemawiają koledzy Zimmer, Boch, Michałowski, Rogalski, Łabuzek, Bałazy, Bednarz, Demianiuk, Nowicki, Rybicki, Wesolowski Józef i Kuliskiewicz.

Prezes kol. Mozgala zamykając obrady Zjazdu podkreśla trudności, jakie dzięki solidarności i zrozumieniu organizacji przez delegatów zamiejscowych udało się przezwyciężyć zwołując Zjazd do Poznania, podnosi zasługę obecnych na Zjeździe kolegów, którzy dzięki lojalnemu i dobrze zrozumianemu swemu obowiązkowi uchwalili szereg ważnych rezolucji; dziękuje kolegom poznańskim za trudy, jakie położyli jako gospodarze Zjazdu i zamyka obrady Zjazdu wznosząc okrzyk na cześć Najjaśniejszej Rzeczypospolitej, Pana Prezydenta prof. Mościckiego i Pana Marszałka Piłsudskiego.

REZOLUCJA

IV Zjazdu Delegatów Kół Związku Niż. Funk. P. R. P. odbytego w Poznaniu w dn. 15 i 16 sierpnia 1929 roku.

1. Zjazd domaga się od Rządu przeprowadzenia stabilizacji niższych funkcjonariuszów i pracowników państwowych, mających 2 lata służby państwowej, oraz przywrócenia etatów pracownikom kontraktowym, którzy przed mianowaniem ich pracownikami kontraktowymi byli funkcjonariuszami etatowymi.

2. Zjazd domaga się podwyższenia pborów służbowych do wysokości rzeczywistych kosztów utrzymania, z uwzględnieniem wzrostu drożyzny przez uruchomienie mnożnej i podwyżki dodatku mieszkaniowego.

3. Zjazd domaga się zaszeregowania niższych funkcjonariuszów państwowych do grup plac po 2 latach do grupy XIV, po 10 latach do grupy XIII, po 15 latach do grupy XII, po 20 latach do grupy XI, po 25 latach do grupy X. Zjazd domaga się równocześnie zniesienia grupy plac XV, XVI, XVII, XVIII i XIX.

4. Zjazd domaga się przywrócenia niższym funkcjonariuszom państwowym plac, jakie posiadali na zasadzie dekretów nominacyjnych w b. państwach zaborczych przed dniem 1.VIII. 1920 r.

5. Zjazd domaga się zaszeregowania do wyższych grup plac, awansu automatycznego i ustalenia charakteru służbowego niższych funkcjonariuszów państwowych.

6. Zjazd domaga się zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 stycznia 1928 r. o wynagrodzeniu niższych funkcjonariuszów państwowych za pracę w niedziele i święta

w kierunku przyznania wynagrodzenia za godziny nadliczbowe, podwyższonego o 50% za godziny nadobowiązkowe w dnie powszednie, a o 100% za godziny pracy w niedziele i święta za każdą przepracowaną godzinę.

7. Zjazd domaga się przy zaszeregowaniu do wyższych grup płac przyznania szczebla płac, posiadanego w poprzedniej grupie płacy.

8. Zjazd domaga się dostarczenia ubrań służbowych letnich i zimowych na koszt Skarbu Państwa dla niższych funkcjonariuszów etatowych, prowizorycznych i kontraktowych.

9. Zjazd domaga się zwolnienia mieszkań służbowych od opłat i wyplatania dodatku mieszkaniowego tym funkcjonariuszom, którzy z tytułu zajmowania mieszkań służbowych spełniają nadzór nad budynkami i majątkiem państwowym.

10. Zjazd domaga się bezpłatnej pomocy lekarskiej i lekarstw dla wszystkich funkcjonariuszów państwowych i ich rodzin oraz prawa wyboru lekarzy specjalistów i dentystów, jak również bezpłatnego leczenia w szpitalach i klinikach.

11. Zjazd domaga się przyznania niżek procentowych przy przejazdach kolejami państwowymi funkcjonariuszom prowizorycznym, kontraktowym stale zatrudnionym, pracownikom Polskiego Monopolu Tytoniowego i Spirytusowego i pracownikom samorządowym.

12. Zjazd domaga się przestrzegania 8-io godzinnego dnia pracy oraz święcenia niedziel i świąt.

13. Zjazd domaga się zniesienia służby nocnej, spełniającej przez niższych funkcjonariuszów, spełniających jednocześnie zwykle czynności służbowe dzienne.

14. Zjazd domaga się obsadzenia etatów niższych funkcjonariuszów jedynie przez siły, spełniające czynności należące do zakresu pracy niższych funkcjonariuszów.

15. Zjazd domaga się zaliczenia przez Komisje Weryfikacyjne niższym funkcjonariuszom prowizorycznym i kontraktowym do wysługi lat i emerytury lata służby wojskowej i pracy zawodowej, a to celem zabezpieczenia praw z tytułu tej służby, wynikających na wypadek nominacji na pracowników etatowych i ustalenia w służbie państwowej polskiej.

16. Zjazd domaga się przyznania urlopów wypoczynkowych w granicach przewidzianych w ustawie o państwowej służbie cywilnej dla wszystkich niższych funkcjonariuszów i pracowników państwowych.

17. Zjazd domaga się równomiernego traktowania niższych funkcjonariuszów i pracowników państwowych przy rozdziale renumeracji i zapomóg.

18. Zjazd domaga się od Ministerstw wydania rozporządzeń, zakazujących używania niższych funkcjonariuszów państwowych do spełniania posług prywatnych.

19. Zjazd domaga się od Rządu wydania rozporządzenia do wszystkich urzędów, aby nowoprzyjmowani niżsi funkcjonariusze państwowi na służbę państwową byli przyjmowani za pośrednictwem Związku Niższych Funkcjonariuszów Państwowych i aby mogły Zarządy Okręgowe lub Zarządy Kół miejscowych wydawać o nich swoją opinię, a to z tych powodów, aby uniknąć systemu protekcyjnego, który dotąd istnieje.

20. Zjazd domaga się od Rządu wydania rozporządzenia, aby na posady niższych funkcjonariuszów państwowych, gdzie pracują kobiety, były w pierwszym rzędzie przyjmowane wdowy po zmarłych członkach Związku Niższych Funkcjonariuszów Państwowych Rzplitej Polskiej, nie posiadające zaopatrzenia emerytalnego.

21. Zjazd domaga się pełnego zwrotu opłat szkolnych za dzieci niższych funkcjonariuszów państwowych etatowych i kontraktowych.

POSTULATY POSZCZEGÓLNYCH DEKASTERJI.

Niżsi Funkcjonariusze Ministerstwa Sprawiedliwości (Straż więzienna).

1. Pracownicy więzienni domagają się kategorycznie ścisłego przestrzegania 8-godzinnego dnia pracy w całej Rzeczypospolitej Polskiej. W razie koniecznej potrzeby przedłużenia pracy ponad 8 godzin normalnych, godziny te winny być odpowiednio wynagradzane. Godziny dodatkowe nie mogą być rozdzielane od godzin normalnego zajęcia, ponieważ utrudniałoby to pracownikowi należyty mu wypoczynek.

2. Pracownicy więzienni domagają się zwolnienia od opłat mieszkań, zajmowanych w budynkach rządowych ewentualnie ustalenia opłat czynszowych na zasadzie rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 1 października 1924 r. (Dz. Ust. Nr. 90 poz. 849).

3. Wyplatania dodatku mrozowego za ub. zimę pracownikom więziennym w tej wysokości w jakiej w rozporządzeniu

Rady Ministrów dodatki te przyznane i wypłacone zostały pracownikom kolejowym i pocztowym oraz drogowym.

4. Ze względów na ciężkie warunki pracy po których jest konieczne poratowanie zdrowia, urlopy wypoczynkowe winny być stosowane w miesiącach letnich w stosunku następującym: do 5 lat służby — 2 tygodnie, od 5 — 10 lat służby — 3 tygodnie, powyżej 10 lat służby — 4 tygodnie.

5. Prawa do pełnej emerytury po przesłużeniu 25 lat, a nie jak dotychczas po 35 latach, których przy tak ciężkich warunkach pracy, jaka jest w więziennictwie, nikt nie będzie w stanie przesłużyć.

6. W razie utraty zdrowia lub życia na posterunku, należy funkcjonariuszowi względnie jego rodzinie przyznać, bez względu na ilość przesłużonych lat służby, pełną emeryturę oraz jednorazowy zasiłek w wysokości 24-miesięcznych poborów uposażeniowych, jak w Policji Państwowej.

7. Uposażenie emerytalne winno być przyznawane od całkowitych poborów, a nie tylko od zasadniczych, gdyż potrącenia na emeryturę są od całkowitych poborów.

8. Pracownicy więzienni, zajmujący mieszkania w domach rządowych przy przenoszeniu ich w stan spoczynku, lub w razie śmierci ich, rodziny nie mogą być eksmitowani na bruk, lecz należy im dostarczyć lokale inne, względnie wyasygnować pewną sumę pieniędzy na nabycie takowego.

9. Zabezpieczenia zdrowia na posterunku zewnętrznych w czasie wykonywania służby w porze zimowej przez oszklenie żuwek (obserwatorów) i zaopatrzenie w ciepłe kożuchy i obuwie, na których pracownicy bardzo dużo tracą zdrowia czego jest dowodem częste choroby i wypadki śmierci w młodym wieku.

10. Zniesienie stosowania kary pozbawienia urlopów wypoczynkowych i aresztu 7 dni, jako kary porządkowej, gdyż za błache przewinienia pozbawia się pracownika urlopu częściowo lub całkowicie, na który pracownicy oczekują przez cały rok czasu, aby mogli poratować zdrowie.

11. Położenia kresu potrącaniom z poborów uposażeniowych na wszelkie organizacje, wydawnictwa, książki i t. p., które to każdy samodzielnie może uiścić.

12. Ludzkiego traktowania przez przełożonych gdyż dozorczy więzienni są gorzej traktowani od więźniów, odbywających kary więzienia. Przez cały szereg lat nie mają możności złożyć zażalenia do władz centralnych. Przed nałożeniem kary należy dać możność usprawiedliwienia się. W razie potrzeby niższy funkcjonariusz więzienny winien być przyjęty przez naczelnika więzienia, względnie delegat w więzieniach tych, gdzie są pracownicy zorganizowani.

13. Felcerów więziennych, którzy w więziennictwie polskim byli już pracownikami etatowymi, a w celu poprawy bytu za pracę fachową byli przeniesieni na pracowników kontraktowych z powrotem przenieść na pracowników etatowych z przyznaniem wszystkich praw przysługujących im za cały czas służby.

14. W więzieniach, w których ze względu na warsztaty musi być utrzymana pewna ilość pracowników kontraktowych należy pobory ich zrównać z poborami pracowników etatowych przez przyznanie im: umundurowania, które są obowiązani nabywać za własne pieniądze, zniżki kolejowej za przejazd 50%, wpisowego za dzieci w szkołach i dodatek mieszkaniowy, zaś w razie wakansu kolejnego przeniesienia na etat.

15. Ustalenie jednolitego porządku domowego we wszystkich więzieniach Rzeczypospolitej Polskiej, a który dotychczas ustala władza miejscowa według własnego uznania i służba trwa po 12 — 16 godzin na dobę.

16. Przeszeregowania wszystkich dozorców więziennych w szczeblach na równi z dozorcami b. zaboru rosyjskiego, gdyż do tej chwili stoją o dwa szczeble niżej od wymienionych podług lat służby.

17. Przesunięcia starszych dozorców do X stopnia służbowego ze względów na pełnienie dyżurów inspektorskich i prowadzenie różnych działów.

18. Niżsi funkcjonariusze więzienni protestują przeciwko powyższej uchwale na XI Zjeździe Związku Pracowników Więziennych o zorganizowaniu Korpusu więziennictwa na wzór wojskowy.

19. Skasowania publicznych pochodów i defilad w czasie uroczystych świąt, które należą jedynie do wojska.

20. Zaniechanie od władz miejscowych represji za należenie do Związku N. F. P. R. P.

21. W miejscowościach, w których jest brak zaangażowanych lekarzy fachowych w razie koniecznej potrzeby pomocy lekarskiej, ażeby na zasadzie poświadczenia lekarza urzędowego mieć prawo do korzystania z pomocy.

22. Wyplatania dodatku mieszkaniowego na rok 1928, który miał być wyrównany jeszcze z początkiem roku 1929.

23. Przyznanie dozorcóm więziennym ubrań letnich.

24. Wydania rozporządzenia zakazującego używania niższych funkcjonarjuszów do spełnienia posług prywatnych.

25. Wydania rozporządzenia, aby ćwiczenia z bronią i przegląd broni odbywały się w czasie godzin służbowych, a nie jak dotychczas poza godzinami służbowymi.

26. Zwolnienie inwalidów, zatrudnionych w więziennictwie od ćwiczeń i musztr.

Postulaty cywilnych pracowników wojskowych.

1. Przyznanie etatów i zaszerogowanie do odpowiednich grup plac tych pracowników, którzy przed przeniesieniem ich na kontrakt i na dniówkę byli funkcjonarjuszami etatowymi.

2. Zawarcie umów z pracownikami dniówkowymi, jakie są stosowane do pracowników kontraktowych.

3. Unormowanie godzin pracy i spoczynku niedzielnego na zasadach ustaw o pracy i jej odpoczynku niedzielnym dla funkcjonarjuszów państwowych i robotników.

4. Wypłacenie do czasu unormowania godzin służbowych za służbę niedzielną, trwającą 16 godzin w wysokości 16 godzin, a nie jak dotychczas za 8 godzin.

5. Wynagrodzenia dodatkowego za czas służby w dniu powszednie poza obowiązkowymi godzinami pracy przy eskortowaniu więźniów.

6. Przyznanie wartownikom i dozorcóm w więzieniach wojskowych umundurowania służbowego bez dopłaty 25%.

7. Skasowanie ćwiczeń i modlitw w służbie wartowniczej.

8. Wydanie odpowiedniego zarządzenia służbie wartowniczej, która trwa od 8 do 12 godzin na posterunku.

9. Wydanie ciepłej odzieży i obuwia służbie wartowniczej w odpowiednich okresach.

10. Skasowanie robót przymusowych przy ogródkach i lokalach poza godzinami służbowymi.

11. W więzieniach wojskowych wprowadzenia urządzeń, któreby umożliwiły dozorcóm ogrzanie pożywienia i obmycia się po służbie, gdzie służba trwa dzień i noc.

12. Ubezpieczenia emerytalnego dla cywilnych pracowników i robotników w zakładach i instytucjach wojskowych na wypadek choroby, kalectwa, starości, przy zaliczeniu lat służby w b. państwach zaborczych.

13. Przyznania wpisów szkolnych kontraktowym i dniówkowym pracownikom.

14. Przyznania zasiłku 60% pracownikom kontraktowym i opłacanym ryczałtem, przyjętym na służbę po 1.I. 1926 r., oraz robotnikom stale zatrudnionym.

15. Ludzkie traktowanie funkcjonarjuszów.

Niżsi Funkcjonarjusze Szkół Średnich i Wyższych.

1. Zjazd domaga się ustalenia charakteru służbowego niższych funkcjonarjuszów szkolnictwa średniego i wyższego.

2. Zjazd domaga się przeprowadzenia jednorazowego zaszerogowania w grupach plac niższych funkcjonarjuszów szkolnictwa średniego i wyższego, wedle wypełnianych czynności służbowych i lat służby.

3. Zjazd domaga się przyznania niższemu funkcjonarjuszom szkolnictwa średniego i wyższego grup plac wedle następującego schematu:

a) pracownikom prowizorycznym i pomocniczym oraz sprzątacóm placę XV grupy,

b) dozorcóm i pracownikom pralni placę XIV grupy,

c) młodszymi niższymi funkcjonarjuszom bibliotecznymi, muzealnymi, kuchennymi, szwalni i pielęgniarzom grupę placę XIII,

d) odźwiernymi, starszymi funkcjonarjuszom bibliotecznymi, starszymi funkcjonarjuszom muzealnymi, starszymi pielęgniarzom i palaczom grupę placę XII,

e) maszynistom, preparatorom muzealnym, rzemieślnikom, laborantom, nadzorcóm, pedelom, ogrodnikom placę XI gr.,

f) mechanikom, elektrotechnikom, starszymi ogrodnikom, laborantom kwalifikowanym i rzemieślnikom szczególnie kwalifikowanym placę XI — X grupy.

4. Zjazd domaga się utworzenia kursów przy wyższych zakładach naukowych dla teoretycznego i praktycznego wyszkolenia niższych funkcjonarjuszów wyższych zakładów naukowych, celem podniesienia poziomu i sprawniejszego funkcjonowania wszystkich działów administracyjno-naukowych wyższego szkolnictwa w Polsce.

Niżsi funkcjonarjusze sądowi.

1. Zjazd domaga się rozszerzenia rozporządzeń Ministerstw Sprawiedliwości dotyczących zaszerogowania w grupach plac i ustalenia tytułów służbowych niższych funkcjonarjuszów sądowych na całą Rzeczpospolitą Polską.

2. Zjazd domaga się rozporządzenia Ministerstwa Sprawiedliwości o przyznanie wynagrodzenia niższemu funkcjonarjuszom sądowym za doręczanie wezwań i pism sądowych, w sprawach cywilnych na całą Rzeczpospolitą Polską.

Postulaty Pracowników i Pracownic Szpitalnych.

1. Zjazd domaga się przejścia przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych administracji państwowych szpitali i zakładów psychiatrycznych w Małopolsce.

2. Zjazd domaga się zaszerogowania niższych funkcjonarjuszów szpitalnych wedle zasad ustalonych ustawą z dnia 25.I. 1928 r.

3. Zjazd domaga się przywrócenia etatów tym funkcjonarjuszom szpitalnym, którzy w okresie sanacyjnym zostali przeniesieni z etatów na kontrakt.

4. Zjazd domaga się uchylecia ograniczeń poborów służbowych niższemu funkcjonarjuszom szpitalnym przez Tymczasowy Wydział Samorządowy we Lwowie.

5. Zjazd domaga się uregulowania godzin służbowych i spoczynku niedzielnego dla niższych funkcjonarjuszów szpitalnych.

6. Zjazd domaga się dostarczenia ubrań służbowych dla wszystkich niższych funkcjonarjuszów szpitali i zakładów leczniczych.

Strażnicy drogowi i rzeczni.

1. Zjazd domaga się, by wszystkich strażników rzecznych jak również dróżników na drogach państwowych i samorządowych objęto ustawą uposażeniową, przyznając im place XIV grupy plac.

Zjazd domaga się wypłaty wynagrodzenia za służbę w niedziele i święta.

2. Zjazd domaga się, by pozwolono strażnikom rzeczonym i drogowym noszenia broni we własnej obronie, gdyż są w pełnieniu służby narażeni na niebezpieczeństwo.

Niżsi Funkcjonarjusze Monopoli Tytoniowego

IV Zjazd Delegatów Związku N. F. P. R. P. domaga się od Dyrekcji Polskiego Monopoli Tytoniowego:

1) Ubezpieczenia emerytalnego dla pracowników i pracowników Fabryk Tytoniowych na wypadek choroby, kalectwa lub starości po 35-letniej pracy w stosunku 100% ostatnio pobieranej płacy. 2) Wypłaty 40% dodatku w razie choroby. 3) Budowy domów mieszkalnych dla robotników. 4) Zwiększenia produkcji tych wyrobów tytoniowych, które są przez konsumentów poszukiwane, co da możliwość uniknięcia redukcji sił roboczych. 5) Odbudowy Fabryki wyrobów tytoniowych w Winnikach oraz rozszerzenia magazynów dla pomieszczenia surowców. 6) Założenia ambulatorjów lekarskich w Fabrykach, które tych urządzeń dotychczas nie posiadają, między innymi w Fabryce wyrobów tytoniowych w Winnikach.

Postulaty wermistrzów i nadzorców robotników w Państwowych Fabrykach Wyrobów Tytoniowych.

1) Zaliczenia Wermistrzów Fabryk tytoniowych do III kategorii urzędników państwowych. 2) Automatycznego awansu dla nadzorców robotników i mianowania ich po 5-letniej służbie wermistrzami. 3) Zaliczenia nadzorców robotników do kategorii pracowników umysłowych.

Straż Leśna lasów państwowych domaga się od Ministerstwa Rolnictwa:

1. Zniesienia XVII, XVIII, XIX grupy płacy, których uposażenie stoi poniżej minimum egzystencji i przywrócenia gajowym tych grup plac, jakie posiadali na zasadzie Ustawy uposażeniowej z dn. 11 grudnia 1923 r.

2. Wypłacania dodatku ekonomicznego w normie stosowanej do wszystkich pracowników państwowych, t. j. 44 punktów na członka rodziny (obecnie otrzymują 14 punktów na jednego członka rodziny).

3. Ubezpieczenia emerytalnego, jakie przysługuje funkcjonarjuszom państwowym z zaliczeniem lat służby w państwach zaborczych i służba wojskowej.

4. Stabilizacji gajowych na zasadach Ustawy o państwowej służbie cywilnej.

5. Załatwiania próśb zwolnionych gajowych z powodu starości ze służby oraz wdów i sierot po zmarłych gajowych w przyspieszonym trybie postępowania, gdyż obecny system załatwiania tych spraw powoduje kilkuletnie oczekiwania na zaopatrzenie emerytalne wskutek czego gajowi po kilkudziesięcioletniej służbie oraz wdowy i sieroty po nich wymierają z głodu.

6. Budowy i remontu gajówek, będących w stanie ruiny, w których zamieszkują gajowi z rodzinami.

7. Przyznania zaliczek na pobory służbowe bez obowiązku przedkładania świadectw ubóstwa i innych dowodów legalizowanych.

Gajowi lasów państwowych protestują przeciwko redukcji 60% gajowych kosztem których ma być kreowanych 20% etatów leśniczych. Projekt przemianowania 40% gajowych na nadzorców i podleśniczych grozi wydalaniem około 3000 gajowych, a zarazem godzi w interesy Skarbu Państwa przez co się zmniejsza wydajność pracy, zwiększając wydatki na nowo kreowane etaty w sumie około 360.000 zł. rocznie.

PROTOKUŁ

plenarnego posiedzenia Zarządu Głównego Związku Niższych Funkcjonariuszów Państw. Rzplitej Polskiej odbytego w Poznaniu w dn. 14 sierpnia 1929 r.

Obecni koledzy: Wrzesiński, Brzuski, Grzegorzczak, Mozgała, Kaczyński, Kliś, Pawelec, Świetlicki, Świtocz, Wardyński, Szymczykowski, Bartczak, Goździewski, Hull, Łabuzek, Kubiński, Nowicki, Partykowa, Onyszkiewicz, Terlecki, Wesołowski, Zimmer, Zalewski, Wesołowski St. i Makola.

Członkowie Komisji Rewizyjnej Zarządu Głównego:

Kucwaj, Czachorowski, Jankowski, Bednarz, Kuliszkiwicz, Niesiołowski i Wołfejko.

Posiedzenie zajął prezes Zarządu Głównego, podając do wiadomości następujący porządek dzienny:

1) Odczytanie protokołu. 2) Sprawozdanie Prezesa, Sekretarza i Skarbnika Zarządu Głównego. 3) Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej Zarządu Głównego Związku. 4) Wnioski zgłoszone na IV Zjazd Delegatów. 5) Ustalenie składu Prezydium Zjazdu. 6) Propozycja Wydziału Wykonawczego Zarządu Głównego w sprawie składu osobowego przyszłego Zarządu Głównego Związku.

Przed przystąpieniem do porządku dziennego kol. Prezes zapytuje Zarząd Główny, czy obecni na sali delegaci Kół mogą być obecni na posiedzeniu Zarządu Głównego. W głosowaniu uchwalono, że delegaci na Zjazd mogą być obecni na plenarnym posiedzeniu a Zarządu Głównego z prawem głosu do radczego.

Kol. Kaczyński odczytał protokół z poprzedniego plenarnego posiedzenia Zarządu Głównego, który przyjęto bez zmian. Prezes kol. Wrzesiński zdał sprawozdanie z działalności swej jako prezesa Związku, stwierdzając przytem, iż Organizacja nasza w roku ub. zwiększyła się liczebnie o przeszło 30% co jest dowodem, że praca Wydziału Wykonawczego Zarządu Głównego była owocną.

Gen Sekretarz Zarządu Głównego informował członków Zarządu Głównego o całorocznej pracy Wydziału Wykonawczego a Zarządu Głównego tak w kierunku organizacyjnym jakoteż w kierunku realizacji postulatów, które zeszloroczny Zjazd Delegatów oddał do załatwienia Zarządowi Głównemu. Szczegółowe sprawozdanie będzie złożone na Zjeździe Delegatów, z którego członkowie Zarządu będą mogli dokładnie zorientować się, jak zostały wykonane prace, które poprzedni Zjazd złożył na barki Wydziału Wykonawczego.

Skarbnik Zarządu Głównego kol. Kliś zdał sprawozdanie kasowe, które zostało rozdane w druku wszystkim członkom Zarządu. Skarbnik dawał wyjaśnienia do poszczególnych pozycji dochodowych i rozchodowych.

Na wniosek kol. Nowickiego uchwalono dyskusję nad sprawozdaniem Wydziału Wykonawczego Zarządu Głównego przeprowadzić łącznie z dyskusją nad sprawozdaniem Komisji Rewizyjnej.

Przewodniczący Komisji Rewizyjnej kol. Kucwaj złożył sprawozdanie z przeprowadzonego szkoniem ksiąg i kasy Zarządu Głównego, stwierdzając, iż Komisja księgi oraz kasę Zarządu Głównego znalazła w zupełnym porządku. Sumy przychodu i rozchodu oraz saldo na rok następny uznała za zgodne z bilansem, który został wydrukowany i rozdany członkom Zarządu Głównego. Komisja następnie zdała sprawozdanie z przeprowadzonej rewizji funduszów Centralnego Komitetu Budowy Uzdrowiska niższego funkcjonariusza, którego bilans przedstawia się następująco: dochód zł. 190.— rozchód zł. 80.— pozostaje na koncie P. K. O. Nr. 18178 zł. 110.

W uwagach Komisji Rewizyjnej zaznaczono, iż przez przedterminowe zwolnienie p. Sieradzkiej, maszynistki biura Zarządu Głównego, Związek poniósł stratę, której można było

uniknąć, gdyby wypowiedzenie nastąpiło zgodnie z obowiązującymi przepisami. Kończąc swe sprawozdanie Komisja Rewizyjna zgłasza wniosek o udzielenie absolutorjum Wydziałowi Wykonawczemu Zarządu Głównego, a ponadto stawia wniosek udzielenia Skarbnikowi Zarządu Głównego gratyfikacji za dokładne prowadzenie kasy i ksiąg Związku.

Kol. Wrzesiński daje wyjaśnienie, że p. Sieradzka została zwolniona przez poprzedni Zarząd Główny więc zatem za straty z tego tytułu wynikłe nie może być odpowiedzialny obecny Wydział Wykonawczy.

Na wniosek kol. Onyszkiewicza plenarne posiedzenie Zarządu Głównego uchwaliło wydatki Centralnego Komitetu Budowy Uzdrowiska w kwocie zł. 75, które Komisja Rewizyjna zakwestjonowała uznać za uzasadnione i takowe przyjąć.

Kol. Zimmer zgłasza wniosek o wyrażenie podziękowania całemu Wydziałowi Wykonawczemu za owocną pracę dla dobra ogółu N. F. P. i apeluje do członków Zarządu Głównego, aby w czasie obrad Zjazdu zajęli zgodne stanowisko.

Kol. Nowicki zwraca uwagę, że należałoby na plenarnym posiedzeniu rozpatrzyć i ostatecznie załatwić sprawę członków wykluczonych ze Związku ze względu na to, że rozsyłane przez wykluczonych odezwy i listy wprowadzają dezorientację wśród kolegów na prowincji, którzy nie mają możności we właściwym czasie w sprawach tych poinformować się, a pojedyncze pisma Kolegów Wydziału Wykonawczego spraw tych w dostatecznym stopniu nie wyjaśniły. Wkońcu proponuje, aby nad tą sprawą otworzyć dyskusję.

Kol. Brzuski w odpowiedzi na przemówienie kol. Nowickiego dał wyczerpujące wyjaśnienie z jakich powodów wystąpił z listem otwartym. Wyjaśnienie to zebrani uznali za wystarczające.

Kol. Czachorowski w przemówieniu swem oświadcza, jako członek Komisji Rewizyjnej, iż jego obowiązkiem było podać do wiadomości kolegów z prowincji faktyczny stan rzeczy i z tej jedynie przyczyny wysłał list do członków Zarządu Głównego.

Kol. Kuliszkiwicz zwraca się do tych Kolegów, którzy interesują się sprawą wykluczenia ze Związku pp. Stawickiego, Muchy i Neumana, aby zechcieli przejrzeć sprawozdanie Komisji Rewizyjnej Zarządu Głównego z rewizji ksiąg i kasy w Kole Warszawskim oraz aby zapoznali się z treścią odezwy, podpisanych przez Stawickiego i Muchę a z pewnością stanowisko jakie zajął Wydział Wykonawczy w tej sprawie uznają za zupełnie słuszne.

Prezes kol. Wrzesiński oświadcza, iż Prezydium Zarządu Głównego sprawę wykluczenia Muchy, Stawickiego, Neumana, Skibskiego i Brzezińskiego uważa za kwestję zaufania i na wypadek, gdyby plenarne posiedzenie uchwaliło tej nie zatwierdziło, Prezydium Zarządu Głównego byłoby zmuszone złożyć swe mandaty w ręce plenarnego posiedzenia Zarządu Głównego.

Na wniosek kol. Onyszkiewicza uchwalono następującą uchwałę: „Plenarne posiedzenie Zarządu Głównego, odbyte w Poznaniu, dnia 14 sierpnia 1928 r. zatwierdza uchwałę Wydziału Wykonawczego Zarządu Głównego Związku N. F. P. R. P. wykluczającą z grona członków Związku pp. Muchę Stawickiego, Neumana z Warszawy, Brzezińskiego i Skibskiego z Torunia.

Kol. Kuliszkiwicz stawia wniosek o zamknięcie dyskusji i udzielenia absolutorjum Wydziałowi Wykonawczemu oraz o udzielenie gratyfikacji skarbnikowi Zarządu Głównego w kwocie 150.— zł. Obydwa wnioski uchwalono jednogłośnie.

Następnie plenarne posiedzenie Zarządu Głównego na wniosek kol. Grzegorzczaka uchwaliło pozostawić przyszłemu Zarządowi Głównemu wolną rękę, co do dalszej współpracy w Centralnej Komisji Porozumiewawczej.

Kol. Mozgała odczytuje wnioski zgłoszone przez Okręgi i Kola na IV Zjazd Delegatów i proponuje przekazanie ich Komisjom Zjazdu. Wniosek uchwalono.

W sprawie propozycji składu osobowego Prezydium Zjazdu Delegatów uchwalono na wniosek kol. Nowickiego zaproponować Zjazdowi następujący skład Prezydium. Marszałek Zjazdu, kol. Onyszkiewicz, assesorowie: kol. Welandt, Illeczko, Augustyniak i Brzuski, sekretarze: Kaczyński i Urbański. Proponowanie nowego Zarządu Głównego uchwalono pozostawić Komisji Matece wyłonionej z pośród delegatów Zjazdu.

W wolnych wnioskach kol. Wrzesiński odczytał list Koła Toruńskiego, w którym Zarząd tego Koła prosi o pokrycie kosztów dwu delegatów Koła Toruńskiego, motywując to tem, że Koło nie posiada funduszów z powodu prac organizacyjnych na terenie województwa pomorskiego.

Na wniosek kol. Wardyńskiego plenarne posiedzenie Zarządu Głównego uchwaliło pokryć koszty udziału w Zjeździe delegatom Koła Toruńskiego. Na tem zakończono plenarne posiedzenie Zarządu Głównego o godz. 22 m. 40 w nocy.

PROTOKUŁ Z PLENARNEGO POSIEDZENIA

Zarządu Głównego Związku N. F. P. R. P. odbytego w Poznaniu dnia 17 b. r., z porządkiem dziennym:

- 1) Ustalenie budżetu Związku na rok 1929/30.
- 2) Rozdział czynności Prezydium Zarządu Głównego.
- 3) Wolne wnioski.

Posiedzeniu przewodniczył prezes Zarządu Głównego Związku N. F. P. R. P., K. Mozgała, protokół prowadził sekretarz Wydziału Wykonawczego kol. Urbański.

Po zagajeniu posiedzenia przez prezesa Związku odczytano listę obecnych członków Zarządu Głównego, stwierdzając obecność wszystkich nowowybranych członków Zarządu, Komisji Rewizyjnej i Sądu Honorowego.

Do 1 punktu porządku dziennego kol. Kaczyński odczytał projekt budżetu Zarządu Głównego Związku uzupełnionego jeszcze wyjaśnieniem do poszczególnych pozycji przez prezesa, poczem otworzono dyskusję nad projektem budżetu.

Kol. Weleziński proponuje podwyższyć 1 pozycję (wydawnictwa) z którejby można było pewne kwoty przeznaczyć na cele kulturalno-oświatowe.

W głosowaniu przyjęto jedomyślnie pierwszą pozycję wydawnictwa Zarządu Głównego w sumie 10.170 zł. następnie bez dyskusji przyjęto pozycję drugą odprawy pośmiertne w sumie 22.500 zł., trzecią pozycję odprawy poślubne w sumie 3.000 zł., czwartą pozycję zapomogi dla wdów, sierot po członkach Związku i dla zredukowanych członków Związku w sumie 3.000 zł., nad pozycją piątą kupno inwentarza kol. Wrzesiński proponował podwyższenie tej pozycji o 500 zł., uzasadniając swoją propozycję potrzebą udzielenia pomocy Kołom przy uzyskaniu lokalu na siedzibę.

Kol. Łabuzek i Kubiński przemawiali przeciw podwyższeniu pozycji inwentarzowej. W głosowaniu przyjęto piątą pozycję według propozycji Prezydium w sumie 1.500 zł. Pozycję siódmą wydatki organizacyjne po przemówieniu kol. Kuliszkiwicz i Illeccki za podwyższeniem tej pozycji oraz kol. Witka i Welzandta za utrzymaniem proponowanej sumy 5.000 zł., kol. Czachorowski postawił wniosek podwyższenia pozycji na wydatki organizacyjne Związku do kwoty 6.500 zł. Wniosek przyjęto. Tem samym pozycja siódma wynosi w sumie 6.500 zł., Pozycję szóstą budżetu wydatki kancelaryjne przyjęto bez dyskusji w sumie 5.000 zł. Pozycję ósmą (lokal) w głosowaniu przyjęto w sumie 1200 zł. Pozycję dziewiątą fundusz dyspozycyjny przyjęto w sumie 1000 zł. Dłuższą dyskusję wywołała dziesiąta pozycja budżetu, obrona prawna, Prezydium na ten cel zaproponowało kwotę 3.600 zł., kol. Wrzesiński informuje członków Zarządu, że na terenie Warszawy stałemu doradcy prawnemu trzeba zapłacić minimalnie 300 zł. miesięcznie. Kol. Czachorowski wypowiada się przeciw podwyższeniu pozycji na obronę prawną i wyraża zdanie, że suma 3.600 zł. jest w zupełności wystarczającą i że korzystniej będzie płacić od każdej sprawy pojedynczo a nie stałe honorarium miesięczne. W głosowaniu uchwalono na obronę prawną 3.600 zł. W następnym głosowaniu przyjęto pozycję 11 budżetu koszty Zjazdu Delegatów w sumie 5.000 zł. i pozycję dwunastą budżetu różne wydatki w sumie 3.000 zł. Następnie przystąpiono do pozycji trzynastej honorarja i płace pracowników biura Zarządu Głównego ustalono, że oprócz prezesa Zarządu Głównego muszą być czynni obydwaj wiceprezesi dla załatwienia interwencji u władz oraz w delegacji i konferencji w Ministerstwach, ponadto w sprawach organizacyjnych i gospodarczych

Związku, którym tytułem zwrotu wydatków związanych z temi czynnościami uchwalono stałe honorarium po 60 zł. miesięcznie. Na płace likwidatora w Zarządzie Głównym, skarbnika Zarządu Głównego, 2 maszynistek i na utrzymanie porządku w biurze Zarządu Główn. łączną kwotę miesięcznie 820 zł. Dłuższą dyskusję przeprowadzono nad płacą prezesa Zarządu Głównego w wyniku której uchwalono na wniosek kol. Czachorowskiego ustalić wysokość płacy prezesa Zarządu Głównego na 300 zł. miesięcznie. Następnie przeprowadzono dyskusję nad płacą redaktora organu związkowego, którą na wniosek kol. Czachorowskiego uchwalono w głosowaniu na sumę 200 zł. miesięcznie. Po przegłosowaniu wszystkich pozycji prezes Związku zwraca uwagę, że przez podwyższenie pozycji piątej i siódmej na łączną kwotę 2.000 zł., przekroczone pozycję dochodu pozycją rozchodu o 2.000 zł. Ponieważ przyjęcie budżetu w ogólnej sumie nie może wykazywać nadwyżki rozchodu nad przychodami przeto prosi członków Zarządu, aby wnioski podwyższające piątą i siódmą pozycję rozchodową w głosowaniu anulowali, a zarazem proponuje przyjęcie wniosku kol. Wołłejki, upoważniające Wydział Wykonawczy, aby w miarę wzrostu liczby członków w Organizacji i w miarę zwiększenia się wpływow nad sumę preliminowaną, wydatki określone pozycją piątą i siódmą budżetu w stosownym procencie zwiększył. W głosowaniu przyjęto jedomyślną uchwałą anulowanie uchwał odnośnie do piątej i siódmej pozycji budżetu, przyjmując tem samym pozycje te w brzmieniu proponowanym przez Prezydium. Przyjęto również jedomyślnie wniosek kol. Wołłejki.

Podział czynności do drugiego punktu porządku dziennego, Wydział zatwierdził pozycję prezesa, ustalając czynności członków Wydziału Wykonawczego w sposób taki, przy którym możnaby jak najwięcej celowo wykorzystywać dla Związku pracę członków Prezydium i Wydziału Wykonawczego Zarządu Głównego.

W wolnych wnioskach przyjęto wniosek kol. Nowickiego, aby tym delegatom, którzy zmuszeni są tracić cały dzień czasu w podróży na Zjazd i ze Zjazdu za dni te wypłacono honorarium tej wysokości, jak za dni prac zjazdowych. Wniosek uchwalono.

Kol. Zimmer omawiał sprawę taktyki spraw organizacyjnych na prowincji, żądając, aby Zarząd Główny dał pisemne upoważnienia prezesom Okręgów i Kół na mocy których mogliby prowadzić pracę organizacyjną nie tylko w siedzibie swego miejsca służbowego, lecz także w okolicznych miejscowościach, a w pierwszym rzędzie tam, gdzie jeszcze Koła nie istnieją. Prezes Związku oświadczył, że na każde żądanie prezesów Okręgów czy Kół, Zarząd Główny wyda imienne pełnomocnictwa.

Kol. Piński stawia wniosek, aby delegaci na przyszłe Zjazdy mieli odznaki z uwidocznieniem miejscowości, z której przyjeżdżają.

Na wniosek kol. Hulla, uchwalono zwrot kosztów, poniesionych przez Koło Biała-Bielsko za zorganizowanie Kół w okolicznych powiatach w sumie 170 zł.

Kol. Nowicki zwraca się do Zarządu Głównego, aby polecił Okręgom interwencję na terenie ich województwa także w sprawach członków z innych województw, względnie Okręgów.

Kol. Witek podnosi sprawę regularnego wydawnictwa gazety na przyszłość.

Kol. Miklejewski proponuje przyjmowanie do Związku osób, które przekroczyły 50 rok życia, jednak bez prawa do odprawy pośmiertnej. Wniosek upadł. Przyjęto natomiast wniosek kol. Welzandta, w myśl którego uchwały IV Zjazdu Delegatów, zabraniające przyjmować do Związku osób, które skończyły 50 lat życia

wchodzą w życie i zastosowanie dopiero od dnia 1 stycznia 1930 r.

Na wniosek kol. Welezińskiego poparty przez kol. Illeczkę i Grzegorzycę uchwalono zwolnić od opłaty wpisowego tych kolegów, którzy wykazują się że przed przystąpieniem do Związku N. F. P. R. P. byli czynnymi członkami jednej z zawodowych organizacji pracowników państwowych.

Na wniosek Kolegów poznańskich uchwalono wypłacić czterowniowe djety tym Kolegom, którzy zajęci byli pracami zjazdowymi. Uchwalono ponadto pokryć pewną część biletów wstępu na P. W. K. (24 zł.).

Po wyczerpaniu porządku dziennego zabierało głos kilku członków Zarządu z prowincji, dziękując Kolegom poznańskim za szereg udogodnień, jakie poczynili dla uczestników Zjazdu oraz Kolegom warszawskim za okazaną dobrą wolę uzgodnienia pracy dla dobra całości Organizacji.

Zamykając pierwsze plenarne posiedzenie, zebrani wzniesli okrzyk na cześć Prezydenta Rzeczypospolitej i Marszałka Piłsudskiego, poczem odśpiewano Rotę, zakończając tem program prac IV Zjazdu Delegatów.

DELEGACJA

w Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego.

W dniu 19 sierpnia r. b. przyjął p. Huzarski, dyrektor Polskiego Monopolu Tytoniowego, delegację Zarządu Głównego na dłuższej konferencji. W delegacji oprócz prezesa Zarządu Głównego wzięli udział członkowie Zarządu Głównego Związku kol. Illeczeko i kol. Partykowa.

W czasie konferencji delegaci nasi poruszyli sprawę wydania rozporządzenia o ubezpieczeniu emerytalnym pracowników Monopolu Tytoniowego, domagając się, aby postulat ten był jak najrychlej zrealizowany i w myśl kilkakrotnie dawanych przyrzeczeń ze strony Dyrekcji P. M. T.

Drugim postulatem omawianym na konferencji była sprawa 40% dodatku w czasie choroby dla robotników i robotnic tytoniowych, który to postulat Organizacja nasza uważa za całkowicie uzasadniony, gdyż w tym wypadku chodzi o zdrowie i siły do pracy, które w szczególności w czasie choroby się wyczerpują. Następnie omawiano konieczność założenia w fabryce winniczej, a także i w innych fabrykach ambulatorjum lekarskiego, celem niesienia doraźnej pomocy w nagłych wypadkach.

Delegacja domagała się także odbudowy fabryki winniczej i wzmoczenia produkcji tej fabryki, której wyroby są przez konsumentów bardzo poszukiwane.

Prezes Związku przypomniał dyrektorowi Huzarskiemu postulaty, odnoszące się do wermistrzów i nadzorców robotników, które zostały w listopadzie ub. r. złożone przez wspólną delegację Związków, a nawiązując do ówczesnego oświadczenia p. dyrektora danego delegacji, że postulaty zostaną w ramach możliwości uwzględnione, o czym Związki miały być powiadomione, prosił o ostateczne załatwienie memorjału i udzielenie odpowiedzi Związkowi.

Przy końcu konferencji delegacja prosiła o wyjaśnienie, co do zamierzonej wedle obiegających pogłosek redukcji robotników i robotnic wskazując na to, że redukcji tej można z łatwością uniknąć, jeśli Dyrekcja przydzieli fabrykom większy przydział tych wyrobów tytoniowych, które są przez konsumentów poszukiwane, nadmienając przytem, iż wprowadzenie 55 gr. paczek

tytoniu w miejsce 25 gr. znacznie obniżyłoby sprzedaż tych wyrobów.

Z odpowiedzi, jaką delegacja otrzymała wynika, że sprawa statutu emerytalnego dla robotników tytoniowych została ze strony Dyrekcji załatwiona w sposób dla robotników korzystania, jednak ze względów od Dyrekcji niezależnych, wynikających wskutek zastrzeżeń Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej, odsuniętą na dalszy plan. Dyrekcja jednak uważając sprawę ubezpieczenia emerytalnego za pilną, nadal czynić będzie starania o załatwienie tej sprawy w terminie jak najrychlejszym.

Sprawa przyznania dodatku przez czas choroby będzie rozważoną przez Dyrekcję, która zajmnie wobec tego żądania odpowiednie stanowisko.

Założenie ambulatorjów lekarskich w fabrykach znajduje się na pierwszym miejscu w planie udogodnień, jakie Dyrekcja ma zamiar wprowadzić w życie i plany te zostaną niewątpliwie zrealizowane po usunięciu przeszkód, dla których te ambulatorja nie mogły być w niektórych fabrykach jeszcze założone.

Trudniej przedstawia się sprawa odbudowy fabryki winniczej, a tem więcej budowy w tej miejscowości na pomieszczenie surowców, a to z tej przyczyny, że wobec zmniejszenia konsumpcji wyrobów tytoniowych, pierwszą troską Dyrekcji jest utrzymać obecny stan produkcji. Budowa zaś magazynów na tym terenie nie jest przewidziana w ogólnym planie gospodarki Dyrekcji P. M. T.

Odpowiadając na zapytanie delegatów w sprawie zamierzonej redukcji oświadczył p. Huzarski, iż Dyrekcja w tej chwili nie ma zamiaru redukcji robotników, a gdyby zaszły okoliczności, zmuszające do częściowego zmniejszenia produkcji, to i natenczas Dyrekcja sprawę tę, jako nader poważną, starać się będzie ograniczyć do minimum, a w tych wypadkach robotnicy żyjący wyłącznie z pracy w fabrykach nie będą objęci redukcją. Wyraża jednak przekonanie, że obecny kryzys jest przemijającym i że w najbliższym czasie produkcja się wzmoże, przyczem przestrzega robotników przed daniem posłuchu niepokojącym wersjom o zamierzonych redukcjach, rozsiewanych przez niesumienne jednostki, którym zależy na sianiu fermentu na terenie fabryk.

W odpowiedzi na sprawę załatwienia memorjału Związku, dotyczącego wermistrzów i nadzorców robotników zaznaczył p. Huzarski, iż Dyrekcja wydała już pewne zarządzenia w kierunku poprawy bytu tych funkcjonariuszy, nie uważa jednak jeszcze sprawy za załatwioną i nadal postulatami temi będzie się zajmować, realizując je w miarę środków, w granicach przepisów prawnych o czym Związek we właściwym czasie zostanie powiadomiony.

DELEGACJA

u p. dyrektora Departamentu Służby Zdrowia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Dnia 19 sierpnia b. r. przyjął p. dyrektor Departamentu Służby Zdrowia dr. Piestrzyński delegację Związku w osobach: kol. kol. Kuliszkiwicza, Michała i Weśłowskiego.

Delegacja przedłożyła p. dyrektorowi postulaty, odnoszące się do poprawy warunków służbowych niższych funkcjonariuszów państwowych szpitali i zakładów psychiatrycznych.

W memorjale, złożonym do rąk p. dyrektora Departamentu, jako najpilniejsze żądania umieszczono:

1. Zniesienie płac w wysokości $\frac{3}{4}$ XVI grupy uposażeniowej oraz grupy płac XVI, której płace znajdują się w znacznym odchyleniu od t. zw. minimum egzystencji, a zaszeregowania funkcjonarjuszów etatowych i kontraktowych do grup płac przewidzianych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dn. 21 stycznia 1928 r., w sprawie zaliczenia poszczególnych grup funkcjonarjuszów w dziale Ministerstwa Spraw Wewnętrznych do grup uposażenia.

2. Przywrócenia etatów tym niższym funkcjonarjuszom szpitalnym, których w czasie redukcji etatów, zatrudniono w charakterze pracowników kontraktowych.

3. Uregulowania godzin służbowych i przyznania wynagrodzenia za służbę w godzinach nadobowiązkowych.

4. Przyspieszenia wypłaty należnego wynagrodzenia za pełnienie służby w niedziele i święta od dn. 1 stycznia 1928 r. począwszy.

5. Unormowania spoczynku po 6-ciodniowej służbie w myśl przepisów o państwowej służbie cywilnej.

6. Przyznania dodatku funkcyjnego pracownika pralni szpitalnej, zatrudnionym przy bieliźnie pawilónów zakaźnych.

7. Zniesienia przymusu pobierania wiktury z kuchni szpitalnych oraz usunięcia od pracy w kuchniach szpitalnych chorych na zakaźne choroby.

8. Przyznania bezpłatnych mieszkań służbowych w budynkach szpitalnych, zniesienia opłat za mieszkania koszarowe.

9. Zniesienia opłat za karty porady lekarskiej, przydzielenia lekarzy specjalistów.

10. Zniesienia ograniczeń (książek wychodowych) w czasie wolnym od służby.

11. Ludzkiego traktowania niższych funkcjonarjuszów przez przełożonych.

Delegacja została bardzo życzliwie przyjęta, a postulaty uznane za słuszne; niejednym z nich jednak będzie mógł być zrealizowany dopiero z chwilą objęcia administracji tych Zakładów przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

KOMISJE WERYFIKACYJNE DLA ŚLĄSKA.

Nr. 32 tegorocznego Dziennika Ustaw przynosi Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 26 kwietnia 1929 roku w sprawie wznowienia działalności komisji weryfikacyjnej dla funkcjonarjuszów państwowych województwa śląskiego. Rozporządzenie ma moc obowiązującą od dnia 17 maja r. b. Zasadnicze postanowienia Rozporządzenia są następujące:

§ 1. Osobom pozostającym w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia w służbie państwowej, które na podstawie ustawy z dnia 13 lutego 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 224) i § 1 ust. ostatni rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 75, poz. 526) miały prawo do zaliczenia do wysługi lat czasu poprzedniej służby lub pracy, lecz nie skorzystały bez własnej winy z tego prawa w terminie, określonym w § 5 tegoż rozporządzenia Rady Ministrów, czas ten może być zaliczony do czasu służby, jeżeli osoby te zgłoszą swoje prawa w terminie sześciomiesięcznym, licząc od dnia następującego po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Celem wykonania postanowienia § 1 niniejszego rozporządzenia wznowia się działalność komisji weryfikacyjnej dla funkcjonarjuszów państwowych województwa śląskiego, utworzonej rozporządzeniem Ra-

dy Ministrów z dnia 15 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 75, poz. 526).

Wznowiona komisja działa na zasadach, ustalonych rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 15 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 75, poz. 526), o ile zasady te nie są sprzeczne z postanowieniami niniejszego rozporządzenia.

§ 3. Osoby, pragnące skorzystać z prawa, określonego w § 1, winny w terminie oznaczonym w tymże paragrafie wnieść w drodze służbowej należycie udokumentowane podania do komisji weryfikacyjnej przy śląskim urzędzie wojewódzkim, udowadniając, że zaliczenia poprzedniej służby lub pracy nie dokonano bez ich winy.

Władza przed przesłaniem podania do komisji weryfikacyjnej bada w razie potrzeby okoliczności, przytoczone w podaniu na dowód, że weryfikacji nie dokonano poprzednio bez winy proszącego.

Centralna Komisja Porozumiewawcza Pracowników Państwowych w sprawie dodatku mieszkaniowego za r. 1928.

We wtorek, dnia 10 b. m. odbyło się pierwsze powakacyjne Zebranie Plenarne Centralnej Komisji Porozumiewawczej Z. Z. P. P., poświęcone sprawom aktualnym.

Zebranie zwołane było przed liczne organizacje i w dyskusji na pierwszy plan wysunęła się sprawa wypłacenia przez Rząd zaległego wyrównawczego dodatku mieszkaniowego z r. 1928. Jak wiadomo, p. premier Świtalski oświadczył delegacji C. K. P. w końcu czerwca r. b., że wypłacenie tego dodatku uznaje za zupełnie uzasadnione i że porozumie się w tej sprawie z p. ministrem Matuszewskim.

Plenarne Zebranie C. K. P. postanowiło prosić p. Premiera o audjencję celem przedstawienia konieczności przyspieszenia realizacji tej sprawy, bardzo ważnej dla pracowników. Zaległy dodatek wynosi sumę odpowiadającą mniej więcej 1-miesięcznej pensji pracowniczej.

Ponadto Plenarne Zebranie C. K. P. postanowiło zwrócić się do Prezydium Rady Ministrów w sprawie konieczności wyrównania uposażeń w Zagłębiu Dąbrowieckim z uposażeniami w Zagłębiu Śląskiem ze względu na jednakowe warunki gospodarcze na obu tych terenach oraz w sprawie zaliczenia szeregu miast, jak np. Piotrkowa, Łukowa, Konina i in. do odpowiedniej grupy przy wymiarze wysokości dodatku mieszkaniowego w związku z faktycznym stanem liczebnym mieszkańców tych miejscowości.

Na porządku obrad była tu sprawa braków w pomocy lekarskiej dla pracowników państwowych. Sprawę tę uznano za bardzo ważną i postanowiono, po zgromadzeniu wyczerpującego materiału, zwrócić się do Rządu o jak najszybsze jej uregulowanie.

ZASZERELOWANIE DO GRUP PŁAC NIŻSZYCH FUNKCJONARJUSZÓW W WYŻSZYCH ZAKŁADACH NAUKOWYCH.

W piśmie Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dn. 17 maja b. r. Nr. I. Prez. — 2963/29, będącym odpowiedzią na memorjały Związku N. F. P. z dn. 16 października 1928 r. Nr. 255/28 i 265/28 Ministerstwo W. R. i O. P. zapowiedziało wydanie rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie zaszeregowania niższych funkcjonarjuszów o specjalnych kwalifikacjach do wyższych grup uposażenia. Zapowiedz ta

została zrealizowana uchwałą Rady Ministrów, która na wniosek p. Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego uchwalila rozporządzeniem ogłoszonym w Dzienniku Ustaw Nr 66, które poniżej drukujemy.

Zarząd Główny Związku N. F. P. wyraża nadzieję, że za tem rozporządzeniem pójdą inne sprawy unormowania godzin służbowych, wynagrodzenia za pracę przy egzaminach, dostarczenia ubrań służbowych, co do których Ministerstwo W. R. i O. P. zapowiedziało wydanie osobnych zarządzeń.

— 0 —
511.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 4 lipca 1929 r.

w sprawie zaliczenia poszczególnych grup funkcjonariuszów o specjalnych kwalifikacjach w dziale Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego do kategorii funkcjonariuszów niższych, ustalenia ich tytułów, oraz zaszerogowania do grup uposażenia.

Na podstawie art. 92 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 164) oraz art. 19 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924) zarządza się co następuje:

§ 1. Do kategorii funkcjonariuszów niższych zalicza się następujące osoby, pełniące w dziale Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego służbę wymagającą specjalnej kwalifikacji, ustalając równocześnie ich tytuły i zaszerogowanie do grup uposażenia:

a) funkcjonariuszów pełniących obowiązki służących w muzeach, bibliotekach, archiwach, klinikach uniwersyteckich, oraz obowiązki gajowych:

Rodzaj służby	Stanowisko służbowe i tytuł do niego przywiązany	Grupa uposażenia
woźni	woźny muzealny woźny biblioteczny woźny archiwalny subpedel	XV—XIV
	starszy woźny muzealny starszy woźny biblioteczny starszy woźny archiwalny pedel	XIII—XII
posługacze kliniczni gajowi	posługacz kliniczny gajowy	XVI—XIV
	starszy posługacz kliniczny starszy gajowy	XIII—XII

b) funkcjonariuszów pełniących obowiązki laborantów, preparatorów muzealnych, rzemieślników i mechaników, palaczy centralnego ogrzewania, karbowych, ogrodników, magazynierów, młeczarzy:

Rodzaj służby	Stanowisko służbowe i tytuł do niego przywiązany	Grupa uposażenia
laboranci preparatorzy muzealni rzemieślnicy mechanicy palacze centralnego ogrzewania	pomocniczy funkcjonariusz techniczny	XIV—XII
karbowi magazynierzy młeczarze	pomocniczy funkcjonariusz gospodarczy	XIV—XII

c) funkcjonariuszów pełniących obowiązki jak w punkcie b) mogących wykazać się świadectwem czeladnika lub świadectwem co najmniej sześciolletniej praktyki zawodowej poprzedzającej wstąpienie do państwowej służby cywilnej:

Rodzaj służby	Stanowisko służbowe i tytuł do niego przywiązany	Grupa uposażenia
laboranci preparatorzy muzealni rzemieślnicy mechanicy palacze centralnego ogrzewania	funkcjonariusz techniczny	XIII—XI
karbowi ogrodnicy magazynierzy młeczarze	funkcjonariusz gospodarczy	XIII—XI

d) funkcjonariuszów pełniących obowiązki mechaników precyzyjnych, elektrotechników, monterów, młeczarzy, nadzorców leśnych, mogących wykazać się świadectwem czeladnika łącznie ze świadectwem ukończenia czteromiesięcznych kursów zawodowych specjalnych oraz świadectwem odbycia co najmniej trzyletniej pracy zawodowej, poprzedzającej wstąpienie do państwowej służby cywilnej albo też świadectwem ukończenia szkoły zawodowej, równoznacznem ze świadectwem czeladnika i świadectwem odbycia co najmniej trzyletniej pracy zawodowej, odbytej po ukończeniu szkoły przed wstąpieniem do państwowej służby cywilnej:

Rodzaj służby	Stanowisko służbowe i tytuł do niego przywiązany	Grupa uposażenia
mechanicy precyzyjni elektrotechnicy monterzy	starszy funkcjonariusz techniczny	XII—X
młeczarze nadzorcy leśni	starszy funkcjonariusz gospodarczy	XII—X

e) funkcjonariuszów pełniących obowiązki pielęgniarzy (pielęgniarek) i położnych, posiadających świadectwa ukończenia szkoły pielęgniarstwa względnie szkoły położnych:

Rodzaj służby	Stanowisko służbowe i tytuł do niego przywiązany	Grupa uposażenia
pielęgniarze (pielęgniarki) położne	młodszy pielęgniarz (młodsza pielęgniarzka) młodsza położna	XIII—XI

f) funkcjonariuszów pełniących obowiązki wymienione w punkcie e) niniejszego paragrafu, posiadających świadectwo ukończenia szkoły pielęgniarstwa względnie szkoły położnych oraz świadectwo ukończenia co najmniej 6 klas szkoły średniej ogólnokształcącej:

Rodzaj służby	Stanowisko służbowe i tytuł do niego przywiązany	Grupa uposażenia
pielęgniarze (pielęgniarki) położne	starszy pielęgniarz (starsza pielęgniarzka) starsza położna	XII—X

§ 2. Służbę na stanowiskach wymienionych w § 1 niniejszego rozporządzenia rozpoczyna się na najniższym stanowisku w najniższej grupie uposażenia w charakterze prowizorycznym.

Przejęcie na stanowiska wyższe przewidziane w tabeli § 1 odbywa się na ogólnych zasadach dotyczących awansu (art. 107 ustawy o państwowej służbie cywilnej z niższej grupy uposażenia do bezpośrednio wyższej).

§ 3. Postanowienia zawarte w ustępie pierwszym § 2 nie mają zastosowania do wypadków przyjęcia do służby osób, które poprzednio przynajmniej od dwóch lat pozostawały w państwowej służbie cywilnej lub wojskowej, albo w służbie samorządowej i wykazały wymagane w § 1 kwalifikacje.

§ 4. Postanowienia zawarte w ustępie pierwszym § 2 nie mają również zastosowania do osób, które posiadają co najmniej sześciolletnią praktykę zawodową i wymagane kwalifikacje. Osoby te po przesłużeniu przynajmniej roku w charakterze pracowników kontraktowych mogą być za zezwoleniem Ministra Wyznań Religijnych mianowane od razu na jedno z wyższych stanowisk i w wyższej grupie uposażenia.

§ 5. Funkcjonariuszów, którzy w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia pełnią na podstawie nominacji czyn-

ności przywiązane do stanowisk wymienionych w tabeli § 1, należy zależnie od pełnionych przez nich czynności i posiadanych kwalifikacyj przemieszczać przy równoczesnym zaliczeniu ich do odpowiednich grup uposażenia.

Przemianowania i przeszerogowania dokonywa władza powołana do mianowania.

§ 6. Funkcjonariusze niżsi posiadający w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia wyższe grupy uposażenia niż te, któreby im przysługiwały według zasad ustalonych w § 5, zatrzymują te wyższe grupy uposażenia.

Funkcjonariusze niżsi, którzy wskutek zaliczenia do grup uposażenia w myśl postanowień § 5 uzyskują grupę uposażenia wyższą od dotychczas posiadanej, otrzymują w nowej grupie uposażenia zasadniczo szczebel a).

O ileby jednak uposażenia dotychczas przez nich pobierane były wyższe od uposażenia szczebla a) nowej grupy, otrzymują oni w nowej grupie szczebel odpowiadający co do ilości punktów dotychczasowemu uposażeniu. W braku takiego szczebla w nowej grupie otrzymują szczebel, który co do ilości punktów jest bezpośrednio wyższy od szczebla posiadanego w grupie dotychczasowej.

Zaliczenie do wyższej grupy uposażenia będzie jednak mogło nastąpić tylko w ramach etatów budżetowych.

§ 7. Termin posunięcia do następnego szczebla uposażenia w osiągniętej wyższej grupie uposażenia należy ustalić według postanowienia art. 6 ustawy z dn. 9 października 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924) z tem, że o ileby następny szczebel w danej grupie niższej był równy lub wyższy pod względem liczby punktów, aniżeli szczebel osiągnięty przez funkcjonariusza w grupie wyższej, to czas spędzony w ostatnio zajmowanym szczeblu grupy niższej wlicza się do posunięcia następnego w grupie wyższej.

§ 8. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *Świtalski*.

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *Ignacy Matuszewski*.

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: *St. Czerwiński*.

ECHA Z OSTATNIEGO ZJAZDU DELEGATÓW.

PRYMAS POLSKI
L. D. 3106/29. Pr.

POZNAŃ, DN. 26.8.1929 r.
Ostrów Tumski 1.

Do Prezydium IV Zjazdu Związku Niższych Funkcjonariuszów Państwowych Rzeczypospolitej Polskiej w miejscu.

Uczestnikom IV Zjazdu Związku Niższych Funkcjonariuszów Państwowych Rzeczypospolitej Polskiej dziękuję serdecznie za wystosowany do mnie telegram. Szczerze ucieszony uczuciami przywiązania, jakimi przejęci są w stosunku do Kościoła Świętego, chętnym sercem przesyłam Im Arcykapłańskie błogosławieństwo.

X. August Kard. Hlond.

Ks. Lewandowski.

OSTRZEŻENIE.

Pod adresem zalegających z płaceniem składek członkowskich.

W ostatnich czasach zachodzą coraz częściej wypadki z powodu których rodziny członków Związku utracają prawa do odprawy pośmiertnej. Dzieje to się wskutek tego, ponieważ Koledzy, a nawet niektórzy przewodniczący Kół lekceważą sobie przepis statutu, który w art. 16 lit. f, wyraźnie mówi, że członek Związku zalegający z płaceniem wkładek członkowskich trzy miesiące, traci prawo do odprawy pośmiertnej.

Jest nader przykrą sprawą, gdy w wypadku śmierci wdowa lub sieroty liczące na pomoc materialną ze

Związku dowiadują się, że z powodu niezapłacenia trzech składek miesięcznych w wysokości 4 zł. 50 gr., utracili prawo do zapomogi w sumie 300 zł.

Wzywa się wszystkich, którym zależy na utrzymaniu swych praw w Związku, którzy nie chcą narażać swych rodzin na bardzo przykry zawód w razie wypadku śmierci, aby wyrównali zaległe składki członkowskie, a na przyszłość przestrzegali terminu płatności.

SPROSTOWANIE.

MINISTERSTWO SPRAWIEDLIWOŚCI

Warszawa
Dn. 22 sierpnia 1929 r.
III AW 20660/C - 30
w sprawie nieścisłych wiadomości.

Do Redakcji czasopisma: „Głos niższych funkcjonariuszów i pracowników państwowych” ul. Nowy Świat Nr. 67 w miejscu.

W numerze lipcowym czasopisma „Głos niższych funkcjonariuszów i pracowników państwowych” ukazał się na str. 5/6 artykuł pod sensacyjnym tytułem: „Czy to nie skandal”, zawierający nieścisłe informacje o rzekome niewłaściwym załatwianiu przez naczelników więzień sprawy wyłacania dozorców więziennych kwot z tytułu przeniesienia do innej miejscowości. Wobec tego, Ministerstwo Sprawiedl. gwozi zadość uczynienia dążeniu do prawdy ustala, że zasadniczo rachunki funkcjonariuszów więziennych ze wskazanego tytułu są załatwiane w b. krótkim czasie. Z reguły są one opłacane w tym samym miesiącu, w którym są przedstawiane, a jeśli zachodzi potrzeba przekazania na ten cel specjalnych kredytów — to, z uwagi na istniejące formalności miesięcznego przekazywania kredytów — najdalej w następnym miesiącu i to w jego pierwszym tygodniu.

Za ministra
Podpis nieczytelny
Dyrektor Departamentu

Od Kolegów dozorców więziennych z Bydgoszczy otrzymaliśmy pismo z prośbą o umieszczenie go w naszym organie związkowym. Proście tej zadość czynimy tem chętniej, że jak z treści nadesłanego pisma wynika dozorczy więzienni gotowi są zawsze do dobrowolnych ofiar, gdy idzie o cele społeczne i narodowe, broniąc się jedynie przeciw bezprawnemu ograniczeniu ich poborów przez niektórych naczelników więzień, na cele nie mające nic wspólnego z dobrem ogółu dozorców więziennych ani też z dobrem państwa.

Do redakcji „Głosu Niższych Funkcjonariuszów i Pracowników Państwowych

w Warszawie,
Nowy - Świat 67.

Związek Niższych Funkcjonariuszów i Pracowników Państwowych Koła Bydgoszcz uprasza o podanie do wiadomości w „Głosie” Niższych Funkcjonariuszów i Pracowników Państwowych, że w b. r. z inicjatywy p. naczelnika więzienia, L. Makucha zebrano od wszystkich tuł. funkcjonariuszów więziennych następujące dobrowolne składki:

1. Na rzecz funduszu dyspozycyjnego Ministerstwa S. W. na cele walki ze szpiegostwem kwotę 40 zł., którą przekazano na ręce Federacji Polskich Związków Obrońców Ojczyzny w Warszawie.

2. Na rzecz tuł. Okręgowego Komitetu Floty Narodowej złożono kwotę 35 zł., przy równoczesnym wpisaniu się 25 osób na członków Komitetu Floty Narodowej.

3. Na rzecz Ligi Obrony Powietrznej Państwa złożono w Komitecie Miejskim kwotę 25 zł., przy równoczesnym wpi-

saniu się 15 osób na członków Ligi O. P. P., reszta zaś z tut. funkcjonariuszy należy już od lat kilku do L. O. P. P.

Powyższem dajemy dowód, że nie potrzeba nas nawoływać do składania pewnych ofiar dla dobra naszej Ojczyzny, lecz sami poczuwamy się do tego tak wzniosłego obowiązku.

Bydgoszcz, dnia 25 lipca 1929 r.

Następują podpisy.

Od kolegi Marcina Pindrasa, b. prezesa Związku otrzymaliśmy pismo, które poniżej w całości umieszczamy.

**Do Prezesa Zarządu Głównego Związku N. F. P. R. P.
K. Mozgały
w m i e j s c u.**

Czcigodny Panie Kolego Prezesie!

W odpowiedzi na Wasz list skierowany do mnie mam zaszczyt zakomunikować Wam, iż rozpatrzywszy się w składzie nowego Zarządu, nie mam żadnego zastrzeżenia, tembardziej, że na czele tego Zarządu stoi człowiek o tak bogatym doświadczeniu i wyrobieniu zawodowym.

Moja chwilowa nieobecność w szeregach organizacyjnych spowodowana była rozgoryczeniem mojem na poprzednie kierownictwo związku za różne niemile nieporozumienia w roku zeszłym, pragnąc jednakże dobra organizacji przyjmuję Waszą Panie Kolego Prezesie propozycję współpracy, tembardziej, iż się przekonałem osobiście, że ideologia nowego zarządu zgodna jest w zupełności z moim przekonaniem. Dla tego też pragnąłbym tą drogą przemówić do wszystkich kolegów tak w Warszawie, jak i na prowincji, którzy tak jak i ja zostali niemile dotknięci i rozgoryczeni w roku zeszłym, ażeby naśladowali mnie i z całą ufnością powrócili w szeregi organizacyjne. Przeżywamy bowiem czasy wyjątkowe, w których nie powinno braknąć ani jednego kolegi Niższego Funkcjonariusza w szeregach swojej organizacji.

Złączając serdeczny uścisk dłoni i życzenia jak najpomyślniejszej pracy dla Związku, kreślę się z poważaniem

M. Pindras.

Warszawa, dn. 28/IX 1929 r.

Przeostroga pod adresem Kolegów województwa pomorskiego.

Doszło do wiadomości Zarządu Głównego, iż wykluczeni z naszego Związku za szkodliwą działalność pp. Brzezicki i Skibski, rozsyłają do niższych funkcjonariuszów województwa pomorskiego i poznańskiego odezwy nawołujące członków Związku N. F. P. do występowania z naszej organizacji i wpisywania się do mającego powstać Związku w Toruniu, na czele którego oni właśnie chcą stać, jako Zarząd.

Na terenie m. Torunia istnieje Koło naszego Związku, w którym od czasu wykluczenia Skibskiego i Brzezickiego praca postępuje naprzód ku ogólnemu zadowoleniu tamtejszych Kolegów.

ADRESY OKRĘGÓW ZWIĄZKU N. F. P. R. P.

OKRĘG LWOWSKI. Siedziba Okręgu Lwowskiego mieści się we Lwowie przy ul. Skarbkowskiej Nr. 16. Przesyłki pieniężne i korespondencje należy adresować na ręce kol. Józefa Wesołowskiego. Lwów, Plac Clowy Nr. 1.

OKRĘG KRAKOWSKI. Wszelkie listy i korespondencje należy kierować pod adresem kol. Cyryla Onyszkiewicza, Kraków, ul. Krowoderska L. 5. Składki członkowskie należy posyłać na ręce skarbnika Okręgu Krakowskiego, kol. Jana Niesiołowskiego, Kraków, ul. Studencka 12.

OKRĘG POZNAŃSKI. Członkowie Związku N. F. P. R. P. zamieszkali na terenie województwa poznańskiego winni we wszelkich sprawach dotyczących Organizacji, zwracać się do sekretarza Okręgu poznańskiego kol. Piotra Miklejewskiego. Poznań, Górna Wilda Nr. 87 — 89.

OKRĘG STANISŁAWOWSKI. Koledzy będący członkami Związku N. F. P. R. P., a pełniący służbę na terenie woj. stanisławowskiego winni we wszystkich sprawach związkowych zgłaszać się do Zarządu Głównego za pośrednictwem Zarządu Okręgowego w Stanisławowie, wszelkie zatem korespondencje w Okręgu Stanisławowskim należy skierowywać pod adresem kol. Władysława Stańczewskiego, Stanisławów ul. Bilińskiego (Więzienie Śledcze).

OKRĘG TARNOPOLSKI. Siedziba Okręgu Tarnopolskiego mieści się w Tarnopolu w II Gimnazjum Państwowem. Wszelkie korespondencje, dotyczące spraw organizacyjnych winni koledzy pełniący służbę na terenie woj. tarnopolskiego adresować na ręce kol. Antoniego Zimmera, Tarnopol II Gimnazjum Państwowe.

ZYCIE ZWIĄZKOWE.

JASŁO. Na ostatniem ogólnem Zebraniu członków Związku N. F. P. R. P. w Jasle wybrano Zarząd Koła z następujących kolegów: przewodniczący: Józef Pawłowski zastęp. przewodn.: Aleksander Juchnowicz, sekretarz: Józef Kunikowski, skarbnik: Leopold Gunia wydziałowi: Wojciech Gołąbek, Franciszek Mendys, Franciszek Kocot, Wawrzyniec Konopka, Józef Warywoda, Franciszek Wojnarowicz, zastępcy: Piotr Jaroszkiewicz, Emanuel Melcer, Komisja Rewizyjna: Wojciech Gołąbek, Piotr Jaroszkiewicz, zastępca: Franciszek Kocot.

DROHOBYCZ. Na odbytem Walnem Zgromadzeniu Koła Z. N. F. P. R. P. w dn. 28 lipca b. r. wybrano Zarząd Koła w następującym składzie: przewodniczący: Marjan Kobryniewicz, zast. przewodn.: Józef Kocowski, sekretarz: Józef Czernigiewicz, zast. sekretarza: Jan Czyż, skarbnik: Mikołaj Bąk, zast. skarbn.: Jan Frajek. Wydziałowi: Filip Ogrodnik, Stefan Nowak Jan Libera i Teofil Nowicki. Komisja Rewizyjna: Józef Grabowski, Władysław Blicharz.

Na zebraniu tem sprawozdanie z działalności Koła złożył długoletni przewodniczący Koła kol. Grabowski, sprawozdanie kasowe złożył skarbnik Koła kol. Mikołaj Bąk. Ustępującemu Zarządowi wyrazili votum zaufania i podziękowanie za pracę. Uznanie podnoszono na Zebraniu długoletnią pracę kol. Grabowskiego, który od początku istnienia Organizacji w Drohobyczu stał na Jej czele, oddając każdą wolną chwilę dla pracy organizacyjnej. Imieniem Zarządu Głównego gen. sekretarz Związku wyraził podziękowanie ustępującemu Zarządowi Koła za dotychczasową pracę, która winna być wzorem dla nowo wybranego Zarządu. Wszczególności praca kol. kol. Grabowskiego i Bąka zasługuje na uznanie dzięki bowiem tej pracy placówka Związku na tym terenie nawet w najcięższych chwilach dla Organizacji stała wiernie pod sztandarem Centralnego Związku. W Zebraniu brali udział bardzo liczni Koledzy dozory więzienni i delegaci Związku Bankowców.

WŁOCŁAWEK. W dn. 4.VIII b. r. odbyło się tutaj ogólne Zebranie członków Koła miejscowego, na którym po załatwieniu miejscowych spraw organizacyjnych uchwalono następujące wnioski: 1) Odbywać ogólne zebrania conajmniej raz na kwartał; 2) wysłać pismo do Zarządu Głównego w sprawie ubrań służbowych w szkolnictwie i w skarbowości dotychczas niedostarczonych oraz w sprawie przyznania zniżek kolejowych; zniesienia 25% opłat na umundurowanie; uregulowania czasu służby i zapłaty za dyżury nocne i świąteczne, które woźni sądowi spełniają przy kasach w Sądach Okręgowych.

Ogólne Zebranie postanowiło zwrócić się do Zarządu Głównego, aby tenże poczynił starania w Ministerstwach w kierunku rychłego załatwienia powyższych żądań.

GRODNO. W dn. 23 sierpnia r. b. odbyło się w Grodnie Zebranie organizacyjne niższych funkcjonariuszów państwowych pod przewodnictwem kol. Głowczyka, na którym uchwalono założyć Koło Związku N. F. P. R. P. w Grodnie, wybierając równocześnie Zarząd Koła z pośród Kolegów: przewodniczący: Piotr Nawrocki, zast.: Zygmunt Salamoniak, sekretarz: Julian Piotrkowski, skarbnik: Władysław Szczytko. Komisja Rewizyjna Koledzy: W. Jankowski, A. Fiedorczyk i A. Subocz.

MIECHÓW. Dnia 25 sierpnia r. b. odbyło się tutaj Walne Zgromadzenie członków miejscowego Koła w lokalu własnym, pod przewodnictwem kol. Andrzeja Omielskiego.

Przewodniczący rozpoczął Zgromadzenie okrzykiem na cześć Prezydenta Rzeczypospolitej i Marszałka Piłsudskiego, powtórzonym trzykrotnie przez zgromadzonych.

Po odczytaniu protokołu z ostatniego Walnego Zgromadzenia przyjętym bez poprawek kol. Omielski złożył sprawozdanie z IV Zjazdu Delegatów odbytego w Poznaniu, które bez dyskusji zostało przyjęte. Następnie przedłożył projekt założenia kasy samopomocy dla członków Związku. Zebranie uchwaliło jednogłośnie założyć przy Kase samopomocy z udziałami 20 zł. wpłaconych w 4 ratach miesięcznych od 1 września b. r. począwszy.

Skarbnik Koła, kol. Broniś złożył sprawozdanie kasowe, potwierdzone przez Komisję Rewizyjną Koła. Po udzieleniu absolutorjum Zarządowi przystąpiono do wyboru nowego Zarządu Koła. Głosowanie odbyło się zapomocą kartek. Wybrani zostali: przewodniczący: Stanisław Omielski, zast.: Jacenty Baranek, sekretarz: Jan Książek, zast.: A. Omielski, skarbnik: Adam Ciempka, zast.: Piotr Marcinek. Komisja Kontrolująca: Kol. kol.: Starnawski, Broniś i Bała. Ponadto do kasy samopomocy zostali wybrani: kol. kol. Jan Fortuna i Józef Dela.

Ponieważ w dyskusji nikt głosu nie zabierał, przewodniczący podziękował starym Zarządowi a w szczególności kol. Starnawskiemu i Bronisiowi za pracę dla dobra Koła Miechowskiego i ogółu członków, poczem zamknął Zebranie, dziękując obecnym za udział.

ŚREM. W dniu 1 września odbyło się tutaj Zebranie

organizacyjne, na które przybył sekretarz Okręgu Poznańskiego kol. Miklejewski, który wygłosił treściwy referat o znaczeniu organizacji zawodowej wzywając zebranych do wstępowania w szeregi Organizacji dla pracy nad poprawą bytu ogółu niższych funkcjonariuszów państwowych.

W dyskusji zabierali głos kol. Ratajczak, Nowakowski, Wawrzyniak poczem delegat Okręgu dawał wyjaśnienia na poszczególne zapytania.

Po przeczytaniu statutu Związku uchwalono założyć Koło miejscowe Z. N. F. P. R. P. poczem przystąpiono do wyboru Zarządu Koła, do którego zostali wybrani: przewodniczący: Kalota Wawrzyn, zastępca: Wawrzyniak Ignacy, na zastępcę sekretarza: kol. Cieślarczyka, na zastępcę skarbnika: kol. Langego. Następnie wybrano obwodowych: na obwód dolski kol. Wawrzyniaka, na obwód śremski kol. Cieślarczyka, na obwód kurnicki kol. Niemiera.

Po odczytaniu i przyjęciu rezolucji z IV Zjazdu delegatów Zebranie zakończono.

ŁOMŻA. W dniu 1.IX r. b. odbyło się tutaj Zebranie członków Związku N. F. P. R. P. pod przewodnictwem kol. Boronia, na którym wybrano Zarząd Koła w następującym składzie: kol. Franciszek Boroń — przewodniczący, kol. Prószyński — zast. przewodn., kol. Kucharski — sekretarz, kol. Siewiera — skarbnik.

GRUDZIĄDZ. W dniu 5.IX r. b. odbyło się tutaj Zebranie członków Sekcji pracowników więziennych, na którym delegat na IV Zjazd do Poznania złożył sprawozdanie z przebiegu obrad Zjazdu, poczem odczytał rezolucję na Zjeździe uchwaloną. Po przyjęciu do wiadomości sprawozdania delegata i rezolucji zjazdowej zebrani omawiali lokalne sprawy organizacyjne i sprawy zawodowe, poczem zakończono Zebranie.

STANISŁAWÓW. W dniu 8.IX r. b. odbyło się ogólne Zgromadzenie Związku N. F. P. R. P. Okręgu Stanisławskiego przy Placu Trynitarzkim 1. Zebranie zagał wiceprezesa Okręgu kol. Stańczewski powitaniem delegatów z Kalusza, Śniatynia i Kolegów dróżników z różnych miejscowości województwa.

Sprawozdanie z Zjazdu złożyli delegaci Okręgu kol. Myszkowski i Bałut. Sprawozdanie zostało przyjęte do wiadomości zaś delegatom złożono podziękowanie za ich trudy.

Sekretarz Okręgu kol. Sadowski odczytał pismo prezesa Okręgu kol. Terleckiego, którem tenże ze względów stałej nieobecności w Stanisławowie złożył godność prezesa Okręgu. Zebrani rezygnację przyjęli, wyrażając na wniosek kol. Myszkowskiego podziękowanie kol. Terleckiemu za jego długoletnią i owocną pracę na terenie woj. stanisławowskiego. Następnie przystąpiono do wyboru prezesa i wiceprezesa Okręgu. W głosowaniu zostali wybrani jednomyślną uchwałą prezesem — kol. Władysław Stańczewski, zastępcą prezesa — Serafin Józeł. Na wniosek kol. Muszyńskiego uchwalono założyć przy Kole Okręgowym Sekcję dróżników, powierzając przewodnictwo Sekcji kol. Katerlemu.

SOSNOWIEC. W dniu 15.IX r. b. odbyło się w Sosnowcu Walne Zgromadzenie członków miejscowego Koła pod przewodnictwem kol. Misterkiewicza, przy liczny udziałem członków. Po zagajeniu Zgromadzenia przez przewodniczącego, sekretarz Koła odczytał protokół z ostatniego Walnego Zgromadzenia, który został bez poprawek przyjęty.

Przewodniczący Koła kol. Grządziel, zdał szczegółowe sprawozdanie z działalności ustępującego Zarządu Koła, wykazując ilościowy wzrost członków w ostatnim roku zaznaczając przytem, iż starał się nie zawiesić zaufania jakim go w ciągu jego pracy organizacyjnej Koledzy darzyli. W końcu swego przemówienia apelował do zebranych, aby obowiązki swe co do organizacji wypełniali punktualnie wplacając składki miesięczne i na sztańdar regularnie co miesiąc. Mówiąc o działalności kasy koleżeńskiej, apelował do Kolegów nienależących jeszcze do kasy samopomocy, aby bezzwłocznie do niej wstąpili.

Kol. Bałazy zdał szczegółowe sprawozdanie z działalności Zarządu za okres ubiegły, wyszczególniając ilość otrzymanej i wysłanej korespondencji oraz ilość posiedzeń Koła.

Kol. Kozieł przedłożył sprawozdanie Komisji Rewizyjnej oraz bilans Koła Sosnowieckiego za ostatni rok z wnioskiem o udzielenie absolutorjum ustępującemu Zarządowi. Walne Zgromadzenie przyjmując do wiadomości sprawozdanie Prezesa, Sekretarza i Skarbnika Koła, wyraziło podziękowanie Zarządowi Koła za pracę położoną dla dobra członków Związku, wyrażając im jednomyślnie absolutorjum.

Następnie koledzy: Makola i Bałazy złożyli sprawozdanie z IV Zjazdu Delegatów, które zebrani przyjęli bez dyskusji do wiadomości. Przewodniczący zebrania oznajmił, że Walne Zgromadzenie przystępuje do wyboru nowego Zarządu Koła, apelując do zebranych, aby przy wyborach nie rozbijali głosów, lecz głosowali na ludzi zaufanych, wybierając taki Zarząd, któryby pracował nadal wspólnie z Zarządem Głównym Związku nad rozwojem Organizacji. Przemówienie przewodniczącego wywołało dyskusję, której wynikiem było uzgodnienie stanowiska

członków Koła, że należy w pracy związkowej kierować się wyłącznie dobrem zrzeszonych i względami na dobro Państwa. W przeprowadzonych w tajnym głosowaniu wyborach zostali wybrani do Zarządu Koła na rok 1929/30 koledzy: przewodniczący kol. Grządziel, zastępca kol. Józef Kozieł, sekretarz Jakób Bałazy, zastępca sekretarza Wawrzyniec Słota, skarbnik Chaladus, zastępca Szczepan Białos.

Komisja Rewizyjna: koledzy: Nowak, Turliński i Doma-galuk.

Sąd Koleżeński koledzy: Targowski, Sikorski i Czekalo. Po wyborze Zarządu kol. Bałazy referował sprawę kupna parceli na własność Koła po cenie zł. 1 za metr i po cenie 75 gr za metr. Walne Zgromadzenie upoważniło Zarząd Koła do zawarcia umowy i złożenia sprawozdania na najbliższym posiedzeniu Zarządu Koła. Sprawy organizacyjne referował kol. Słota wzywając ogół kolegów do wstępowania w szeregi Organizacji i wypełniania obowiązków przyjętych na siebie jako członków Organizacji. Po wyczerpaniu porządku dziennego przewodniczący zamknął obrady dziękując zebrany za udział.

KULPARKÓW. W dniu 28 września b. r. odbyło się Walne Zgromadzenie członków Koła Związku N. F. P. R. P. w Kulparkowie pod przewodnictwem przewodniczącego Koła kol. Kuliszkiewicza. W zgromadzeniu wzięli udział delegaci Zarządu Okręgowego we Lwowie koledzy: Ileczo, Werner i Komisiak. Porządek dzienny Walnego Zgromadzenia obejmował:

1. Odczytanie protokołu.
2. Sprawa votum zaufania Zarządowi Koła.
3. Uzupełniające wybory do Zarządu Koła.
4. Wnioski i interpelacje.

Zgromadzenie zagał przewodniczący Koła kol. Kuliszkiewicz, który po powitaniu zebranych oznajmił, że zebranie nadzwyczajne zostało zwołane z tego powodu, iż na poprzednim walnym zebraniu podniesiono zarzuty przeciwko Zarządowi Koła. Kol. Przewodniczący dla uniknięcia podejrzeń i wpływania na tok dyskusji i wynik wyborów oddaje przewodnictwo w ręce wiceprzewodniczącego Koła a zarazem proponuje, aby głosowanie w sprawie votum ufności odbyło się za pomocą kartek, przez tajne głosowanie. Kol. Werner, który objął przewodnictwo, zwraca się do zebranych, aby wszystkie uwagi i ewentualne zarzuty przeciw Zarządowi Koła wypowiedzieli śmiało, aby nie było po zgromadzeniu dalszych nieporozumień i niezadowolonych z Zarządu Koła.

Po odczytaniu protokołu przez kol. Sękiewicza kol. Werner wskazał, że w protokole tym znajdują się zarzuty przeciw Zarządowi Koła, a jednak na obecnym Zgromadzeniu nikt z obecnych zarzutów tych nie podtrzymuje, ani też koledzy ci, którzy na poprzednim zgromadzeniu w obecności dyrektora Zakładu mieli odwagę wystąpić z zarzutami, obecnie mimo, iż mają możliwość swobodnego wypowiedzenia się, nie zabierają głosu. Kiedy po trzykrotnym wezwaniu przewodniczącego nikt głosu nie zabierał przystąpiono do głosowania nad wnioskiem zaufania dla Zarządu Koła. W tajnym głosowaniu na 90 głosujących 86 głosów oświadczyło się za votum zaufania dotychczasowemu Zarządowi Koła przeciw 4 głosom. Po wyniku głosowania kolega Werner jeszcze raz zwrócił się do kolegów, którzy nie mają zaufania do Zarządu Koła, aby swe zastrzeżenia i zarzuty zechcieli wypowiedzieć na zebraniu. Kiedy nikt głosu nie zabierał kol. Kuliszkiewicz podziękował zgromadzonym imieniem własnym i aZarządu za zaufanie, oświadczaając że tak jak dotychczas, tak i nadal pracować będzie dla dobra zrzeszonych w Związku.

Kol. Kuliszkiewicz poddał ostrej krytyce postępowanie tych kolegów, którzy korzystając z funduszków Związku przeciwko temu Związkowi prowadzą nieuczciwą robotę, nie poczuwając się nawet do obowiązku zwrócenia pożyczonych kwot. W dalszym ciągu zaznacza, że Zarząd Koła sprawę pobory Koła jak również sprawy tych członków, którzy zaciągnęli pożyczki i takowych mimo upomnień nie chcą zwrócić od da na drogę sądową, a konsekwencje tego poniosą ci, którzy chcą żerować na ofiarności i zaufaniu kolegów.

W uzupełniających wyborach do Zarządu Koła wybrano: na skarbnika kol. Kałyniuka, na poborcę kol. Kołpaka, do Zarządu kolegów: Matwija Wasyla i Woźnego Jana.

Kol. Ileczo imieniem Okręgu Lwowskiego złożył życzenia owocnej pracy Zarządowi Koła, wzywając zarazem do karneści i zgodnej współpracy wszystkich pracowników Zakładu.

W wolnych wnioskach wyrażono ubolewanie tym pracownikom Zakładu, którzy działają na szkodę Związku mimo, iż najwięcej z pracy Związku dotychczas korzystali.

W końcu uchwalono jednomyślnie rezolucję, wyrażającą zaufanie Zarządowi Koła i oświadczaającą gotowość wszystkich członków Koła do obrony godności Związku, którego reprezentacją na terenie Zakładu jest przewodniczący Koła wraz z Zarządem. Apellem do zgodnej pracy nad polepszeniem warunków pracy i płacy pracowników szpitalnych zakończono zgromadzenie.

B I L A N S**Związku Niższych Funkcjonariuszów Państwowych Rzeczypospolitej Polskiej
w Warszawie****Za czas od 1 sierpnia 1928 r. do 31 lipca 1929 roku.****Przychód****Rozchód**

Pozostałość z roku 1927/28	3.802	60	Odprawy pośmiertne	16.300	—
Wpisowe członków	4.457	—	„ ślubne	2.500	—
Wkładki członkowskie	54.494	65	Zapomogi	1.390	—
Fundusz Zjazdowy	1.460	20	Wydawnictwo Głosu	8.385	20
„ Prasowy	8	—	Kupno inwentarza	607	49
Różne	364	87	Wydatki organizacyjne	3.771	22
			„ kancelaryjne	4.216	29
			Honorarja	11.181	—
			Oplata lokalu	718	44
Razem	64.587	32	Obrona prawna	690	50
Rozchód	56.681	09	Fundusz Dyspozycyjny	262	15
			Koszta III-go Zjazdu Delegatów	3 884	40
			Wydatki Różne	2.774	40
Saldo na dzień 31 lipca 1929 r.	7.906	23	Razem		56.681. 09

Ogólny Majątek Związku N. F. P. Rz. P. na dzień 31 lipca 1929 roku.

	Gotówka w P. K. O.	6 028	50
	„ u skarbnika	1.877	73
	Rezerwa na odprawy pośmiertne:		
	W Kole Okręgowem, Poznań .	300	—
	„ „ „ Lwów .	300	—
	„ „ „ Tarnopol .	300	—
	Dług u Polsk. Związku N. F. P. we Lwowie.	600	—
	Wartość inwentarza.	4.690	25
	Razem.		14.096 48

Kapitał żelazny 1.464,85.

Powyzszy stan kasy Komisja Rewizyjna Zarządu Głównego sprawdziła i za zgodny z księgami i kasą uznała

Komisja Rewizyjna:

Przewodniczący: *Andrzej Kucwaj.*Członkowie Komisji Rewizyjnej: *Piotr Czachorowski, Józef Jankowski, Józef Bednarz, Jan Niesiołowski,
Wincenty Kuliszkiwicz, Ludwik Wollejko.*Prezes Zarządu Głównego Związku N. F. P. R. P. *Ignacy Wrzesiński*, Skarbnik: *Stefan Kliś*,
Sekretarz: *Karol Mozgała.*